

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so pošiljati prosto. — Uredništvo: Schillerjeva cesta 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petiti vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Posojilnica v Celju.

(Ob njeni tridesetletnici iz združnih krogov.)

Na drugem mestu priobčimo računski zaključek Posojilnice v Celju, iz katerega posnemamo, da je ta največji in najmočnejši slovenski delarni zavod na Sp. Štajerskem ravno izpolnil trideseto leto svojega poslovanja. Dolga je ta doba in plodonosna je bila za zavod, a še plodonosnejša za gospodarski in kulturni razvoj štajerskega Slovenstva.

Namen ustanoviteljev Posojilnice v Celju je bil: gospodarski napredek slovenskega ljudstva in neodvisnost njegova od tujega kapitala, sredstvo za uresničenje tega namena pa: vestno, točno in vseskozi nepristransko poslovanje. Teh vodilnih načel se je oklenilo njeno prvo načelstvo in so jim ostala zvesta vsa načelstva do današnjega dne. V prvem načelstvu so bili gg. Miha Vošnjak, državni poslanec itd., načelnik, Franc Kapus, trgovec, denarničar, Franc Janež, trgovec, dr. Josip Serbec, odvetnik in vikar J. Žičkar. V prvem nadzorstvu so bili gg.: ces. svet. dr. Štef. Kočevar, Franc Kameron, Ivan Krušič, prof. in duh. svetovalec, dr. Gustav Ipavc in dr. Ludovik Filipič.

Gospod dr. Serbec deluje v načelstvu posojilnice v Celju ves čas njenega obstoja in sicer je njen načelnik od leta 1886 naprej. Tedaj dolgo dobo 25 let spolnjuje mož odgovorno in težavno nalogo načelnika Posojilnice v Celju in posveča temu zavodu svoje bogate gospodarske zmožnosti. To je gotovo ogromno in za slov. narod, posebno pa še za razvoj celjskih Slovencev koristno delo, ter si je dr. Josip Serbec pridobil s tem svojim delovanjem zasluge, ki se mu jih ne sme kratiti.

Tudi g. notar Lovro Baš deluje v načelstvu te zadruge 28 let in sicer 25 let kot prvi načelnikov namestnik in je tekom te dolge dobe s svojim znanjem zavodu uspešno pripomagal k njegovemu današnjemu razvoju.

Poleg imenovanih je delovalo lepo število članov načelstva, od katerih krije že marsikoga hladna zemlja. Za to odobravamo, da je izdala posojilnica v Celju ob priliki tridesetletnice spominsko poročilo, da ohrani narod tudi te delavce na združnem polju, katere nam je ugrabila neizprosna smrt, v hvaležnem spominu.

Suhoparno je morda to poročilo, številke in dejanja govore cele knjige.

Kdo je postavil v Celju »Narodni dom« z lepimi trgovinami, uradi, krasno gledališko dvorano in restavracijo? Le kdor se spominja celjskih razmer iz prejšnjih časov, ko še ni bilo Narodnega doma, ve, da so bili celjski in drugi Slovenci odvisni od nemških gostiln in trgovin, kjer so bili za njihov denar dostikrat še zasramovani. Danes si narodnega življenja v Celju sploh ne moremo predstavljati brez Narodnega doma in gotovo je, da brez Narodnega doma celjski Slovenci še ne bi bili dosegli današnjega svojega razvoja. Zato se pač ni čuditi, ako se obrača srd naših narodnih nasprotnikov predvsem proti Posojilnici v Celju, še bolj nezaslišano pa je postopanje klerikalcev, ki iz strankarske strasti hujskajo proti zavodu, kar je, milo rečeno, zelo nevhvalno.

Iz 30letnega poročila celjske Posojilnice posnemamo, da je ona razdelila v narodne, cerkvene in druge dobrodelne namene nad 130.000 kron. Več kot 11.000 kron so dobile od te svote razne katoliške institucije in cerkve. To je znamenje, da je Posojilnica ostala vedno nepristranski denarni zavod. A kaj ima za to? Klerikalni agitatorji ji v zahvalo hujskajo in begajo njene vložnike z neverjetnimi izmišljotinami. Mogoče bo to hujskanje imelo vendar to dobro posledico, da bodo sprevleli moške v načelstvu celjske Posojilnice, da vsa nepristranost ne pomaga nič in bodo iz tega izvajali enkrat tudi posledice.

Kako dobro je gospodarilo načelstvo Posojilnice v Celju, so najboljši dokaz njeni na 334.000 K narasli rezervni fond. Poleg raznih fondov pa jan. č. za hranilne vloge nad 4000 članov s celim svojim premoženjem, med katerimi je mnogo znanih naših največjih bogatašev.

To velikansko poročilo, ki ga nudi Posojilnica v Celju za hranilne vloge, njeno veliko premoženje in njeno širom naše domovine znano dobro ime tvori najtrdnjši temelj za njen nadaljni uspešni razvoj v korist slovenskega naroda.

Iz političnega sveta.

Državni zbor se je sešel včeraj. Dolgo je imel počitnice. Sploh je opaziti, da delovanje državnega zbora obstoji iz samih — počitnic. A v kratkem času, kar bo zdaj zopet zasedanje, se naj rešijo prevažne zadeve: rekrutni kontingent, proračun, bančna predloga, novi davki itd. Zato pa je vse delo našega državnega zbora tako površno. Slovanski poslanci bodo ostali nasproti vladi v opoziciji.

Nov društveni zakon namerava vlada predložiti državnemu zboru. Baje vsebuje nekatere olajšave osobito glede političnih društev. Je bil že skrajni čas.

Iz državnega zbora. V včerajšnji seji je prišla v razpravo osnova novega društvenega zakona. Vladi — kakor je iz njenega postopanja razvidno — stvar ni ljuba. Vsi govorniki so nastopili za reformo te postave. — Posl. Roblek je vložil interpelacijo glede narodnih razmer pri spodnještajerskih sodnih, posl. dr. Korošec pa glede prepovedi sejmov na Spod. Štajerskem. Prihodnja seja bo jutri v petek.

Bolgarsko. Pri zadnjem ljudskem štetju so našli v tej balkanski državi 4.129.108 prebivalcev nasproti 4.035.575 l. 1905.

Portugalsko. Ministerski svet je odobril odredbe, katere je izdal pravosodni minister Alfonso Costa in s katerimi se prepoveduje prebiranje škofovskih pastirskih listov med množico. Ker pastirski listi nimajo in ne dobijo odobrenja od državnih oblasti, je smatrati njih čitanje za poseganje v pravice države.

Anglija. Angleška poslanska zbornica je po silno burni seji z 368 proti 243 glasovom sprejela zakonsko osnovo, s katero se odpravlja pravica gosposke zbornice, da s svojim »veto« (= ne privolim, prepovedujem) onemogoča ljudstvu koristne postave.

Rusija. V ruskem državnem zboru (državna duma) so se minoli teden posvetovali o tem, da bi se zmanjšalo število praznikov. Zastopniki višje duhovščine so bili mnenja, da bi zmanjšanje števila praznikov smatralo ljudstvo kot razžaljenje. Vkljub temu je večina dume po daljši razpravi prišla do prepričanja, da se mora število praznikov zmanjšati. Vendar je gotovo, da vlada iz strahu pred visokimi dostojanstveniki pravoslavne ruske cerkve take predloge ne bo izdelala.

Beleške.

Tečaja za vinorejo in sadjarstvo, ki se vrši od 6. do 18. marca na vinorejski in sadjarski šoli v Mariboru, se udeležijo sledeči slovenski učitelji in nadučitelji: Karl Vizjak, Ljubljana; Franc Karbaš, Sv. Miklavž pri Ormožu; Melhijor Rizmal, Rajhenburg; Jožef Čonč, Jareminj; Josip Stritar, Št. Vid pri Grobelnem; Jožef Korošec, Negova; Friderik Kožuh, Sv. Duh v Halozah; Ivan Hauptman, Sv. Vid pri Ptuj; Ignacij Kafou, Št. Ilj pod Turjakom; Aleks. Alt, Št. Janž pri Spod. Dravogradu.

Smešna figura po domače Stajerčev Linhart se zaletava v naš list, ker smo poročali, da se je srbski kralj peljal skozi Ljubljano na obisk k italijanskemu kralju, in da je policija v Ljubljani celi kolodvor zastražila, ker se je menda bala, da bi srbski kralj slišal kak »živijo«. »Proč z veleizdajalskimi hujskaci« — vpije »ogorčeno« Linhart. Mi pa pravimo: Bog daj norcem pamet!

Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev ima letos 3., 4. in 5. julija v Trstu svojo XXIII. glavno skupščino.

O samih polomih se sanja zadnji čas ptujskemu Linhartu. In te svoje strašne sanje odklada na potpečljivi »Stajerčev« papir. Kar vidimo Linharta, kako hodi bled in shujšan po Ptuj v sled samih skrbi zaradi »prvaških polomov«. Zdi se nam, da je res vse polomljeno — v Linhartovih možganih.

Iz sodne službe. Pravna praktikanta Al. Lešnik in dr. Viljem Šribar sta imenovana za avskultanta, prvi pri okrožni sodnji v Mariboru, drugi v Celju.

Ni slabo! Klerikalci bi se radi v deželnem zboru umaknili in pustili obstrukcijo. Sedaj samo iščejo še način, kako bi krivdo za to zvalil na nas »liberalce«. Eno so že pogruntali. V maribor. »Straži« ta-

ko le modrijančijo: Če bomo klerikalci obstrukcijo v Gradcu opustili, bodo krivi samo liberalci, ker so se z namestnikom Claryjem tako pobotali, da jim on pusti celjsko tiskarno, oni pa (liberalci!) bodo proti naši obstrukciji. Ergo: izgovor je tu, backi bodo verjeli — in »krščansko-katoliška« stvar naših klerikalcev je rešena. Bum!

Sejmi na Spodnjem Štajerskem. Minoli petek je posredoval deželni poslanec dr. Vekoslav Kukovec pri namestništvu v Gradcu v svrhu, naj se čim najprej zopet dovolijo živiški sejmi na Sp. Štajerskem. Pri tej priliki je izročil namestniku peticije 37 spodnještajerskih občin. Vlada namerava dovoliti sejme šele po Veliki noči. Pri tem pa hoče vpoštevati predloge »Kmetijske družbe«.

Celjski okraj.

Slovensko gledališče v Celju. V soboto 11. t. m. se uprizori na celjskem odru veseloigra »Drugo lice« od Oskara Blumenthala, avtorja glume »Velikomestni zrak«, ki se je zadnjič s tolikim uspehom uprizorila na našem odru. Začetek točno ob pol 8. uri. Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer. Da se uprizori predstava v soboto, se ustreza večkrat izraženi želji občinstva. Zato je upati, da bo dvorana polna.

Celje. V ponedeljek dne 6. t. m. je obhajala v krogu svojih otrok in svoje rodbine gospa Amalija Kukovič, rojena Orožen, svoj 83. rojstni dan. Blaga gospa je čeravno komaj okrevala od nevarne influence, jako čila. Bere in piše tudi pri luči brez očal. Želimo ji še mnogo let v veselje rodbine in slovenskega naroda, kojega iskreno ljubi!

Celje. V tukajšnji bolnišnici je umrlo v mesecu februarju 60 oseb. — Villo Gatterstädt pod starim Gradom je kupil Ceh Buchta.

Vojnik. (Predpustne šale celjskega lističa »Deutsche Wacht« z učiteljsko službo na tukajšnji šulferajski šoli.) Dne 1. marca je prinesla celjska »Deutsche Wacht« novico, da je na naši šulferajski trirazrednici razpisana do — 2. marca moška učiteljska služba. Dopisnika je očitno pust zmešal, ker modrijančiji takole: Zmožnosti drugega deželnega jezika ni potreba, ker so tržani za šolo vneti, število učencev »jako zmerno« (!); od Vojnika do Celja je samo pet četrtin ure hoje (!), in ker bo v kratkem tekla železnica (!), se pričakuje veliko »nemških« prosilcev! Gospod urednik, da bi vi vedeli, kako smo se režali, ko smo to čitali. V vojniškem trgu ni niti enega otroka, ki ne bi govoril in razumel tudi slovenski. A teh otrok je malo. Zato lovijo pred začetkom šolskega leta v celi vojniški okolici med trdo slovenskimi stariši, slovenske otroke, in to med takimi, ki nekateri še nobene besede nemški ne znajo, a se njihov otrokom presrečna bodočnost obeta. In take učence-novince ima dobiti v roko učitelj, ki niti besede slovensko ne bi znal. Lepa vzgojna metoda, a za nas čisto pravilna, da se pokaže ničevost uspehov takih šol v pravi luči. — Zanimivo je tudi, da dopisnik »D. W.« sam pripozna, da je število učencev na tej šoli »jako zmerno«, to je strašno, strašno majhno. Saj ima na vsaki slovenski ljudski šoli en učitelj več otrok nego jih je tu v vseh treh razredih. Da izračuni predpustni dopisnik daljavo iz Vojnika do Celja za pet četrt ure, to popolnoma odgovarja predpustnim občutkom dopisnika. Da je v kakem veselem predpustnem razpoloženju viden tudi že železnico teči mimo nas, tudi tega mu ne zamerimo. Bog mu grehe odpusti!

Trg Lemberg. V nedeljo dne 5. t. m. se je vršila občni zbor naše posojilnice. Nekateri udje dosedanjega načelstva so hoteli prestopiti k ljubljanski klerikalni Zdrudni Zvezi. Po temeljitem in vsestranskem pojasnilu revizorja g. Kuneja iz Celja o vzrokih splošne denarne krize, o gospodarstvu pri celjski in ljubljanski Zdrudni Zvezi se je izjavila pretežna večina (ena tretjina je nasprotovala do konca), da ostane naša zadruga pri celjski. Prav tako! V denarne zavode ne spada politika. — V sedanjem načelstvu se nahajajo sledeči gg.: nadučitelj Zidar Franc, predsednik; posestnik Skale Štefan, njegov namestnik; posestniki Kristan Miha, Lipauc Rajmund (nov), Mešiček Tomaž (nov), odborniki; Zupančič Franc (nov) in Šuc Franc pa kot pregledovalca računov in knjig.

V soboto dne 11. t. m. se igra v celjskem Narodnem domu veseloigra »Drugo lice«.

Petrovče. V naši občini so našli 2441 prebivalcev, in sicer 1134 moškega in 1307 ženskega spola.

Kmetijska podružnica v Žalcu je priredila dne 26. jan. t. l. poučni shod, na katerega je povabila gospoda dr. Olschewy, konsumenta v c. kr. poljedelskem ministerstvu, ki nam je še od lanskega kmetijskega predavanja v dobrem spominu, da poroča o sladkorni pesi. Ker se snuje v Zagrebu tovarna za sladkor, je stavila dotična tovarniška družba ponudbo, da bi se tudi v savinjski dolini pridelovala pesa za njeno tovarno. Da bi se torej kmetovalci poučili o pogojih, o načinu in rentabilnosti pridelovanja, zbralo se jih je na povabilo kmet. podr. žalske v tolikem številu, da je bila Hausenbichlerjeva dvorana premajhna za vse poslušalce, ki so zastopali celo dolino od Vranskega do Celja. Kmetijska šola v St. Jurju ob j. ž. je bila zastopana po svojem ravnatelju. Delavni odbor je dobil s tem priznanje, da uživa veliko zaupanje pri kmetih. Na drugi strani pa se je pokazalo, kako vneta je Savinjska dolina za vsak napredek v gospodarstvu. G. dr. Olschewy je v enournem temeljitem govoru razložil vse potrebno, kar bi zanimalo pridelovalca, kakor: kakovost podnebja in zemlje, da uspeva pridelovanje, način setve in obdelovanja, žetev in prodaja. Podrobneje o predavanju ni potreba poročati, ker bode po zaslugi gospoda predavatelja izšlo tiskano v mnogih iztisih, katere bode preskrbelo c. kr. poljedelsko ministerstvo. V splošnem je g. poročevalec mnenja, da bi bilo naše podnebje, posebno pa zemlja ugodna za pridelovanje. Kar se pa tiče dobičkanosti, pa ni mogel nič določenega povedati, ker se ne dajo naprej določiti pridelovalni stroški, ki so v vsakem kraju različni; za to je treba najprej poskusov. Sploh je vse ležeče na poskusih, zato se je tudi sklenilo, takoj letos pričeti z njimi. Že ob koncu zborovanja se je priglasilo mnogo posestnikov za poskuse. Ker se dobi seme za to brezplačno pri podružničnem predsedniku g. drž. poslancu Robleku in ti poskusi niso v zvezi z nobenimi stroški ter je pridelek izvrstno poraben za krmljenje živine, je pričakovati, da se še zgleda mnogo poskušateljev. Čas za setev je začetkom aprila in do tedaj si je treba seme preskrbeti. Dobilo se bode tudi obenem navodilo za sejanje in obdelovanje. Ob koncu predavanja, ko je še predsednik razložil pogoje in ponudbe tovarniške družbe, se je razvil pogovor o poskusih in drugih poslušalcem nejasnih točkah, na kar se je zborovanje zaključilo. Podružničnemu odboru in gospodu predavatelju pa budi izrečena javna zahvala, da skrbi in se trudi s tako vnemo za povzdigo blagostanja naše lepe Savinjske doline.

Trg Vransko ima po zadnjem ljudskem štetju 657 prebivalcev, med temi, 11 takih, ki so vpisali nemščino kot »občevalni jezik«.

Iz Braslovč. K našemu poročilu o konkurzu g. Viktorja Ušena smo dobili pojasnilo, da je bilo poročilo deloma neresnično. G. Viktor Ušen je bil v Braslovčah od 1. maja 1910 do 1. jan 1911, torej 8 mesecev. Tudi bi se bil še lahko vzdržal, ako bi ne bile nekatere celjske tvrdke ga prehitro prijele za primeroma mali znesek in tako uničile njegovo eksistenco. Dolgovi bi se bili, ker je zimsko blago mnogo naneslo, tekom par mesecev znatno znižali vkljub temu, da je konkurenca močna in poleg tega še denarna kriza. Neresnično pa je, da bi bil g. Ušen iz konkurzne mase več blaga proč spravil. Tri dni, predno je napovedal konkurz, katerega napovedi pa še takrat slutiti ni, ker si je še ravno prejšnji dan iz zadrege pomagal, je bil pri njem g. Cimperšek iz Sevnice zaradi dolžnega zneska, in g. Ušen mu je po dogovoru dal toliko blaga, kolikor g. Cimperšek njemu ob otvoritvi trgovine. Drugi dan na to pa je dobil g. Ušen od raznih celjskih tvrdk nove tožbe, vsled česar je bil potem prisiljen, napovedati dan pozneje konkurz.

Iz Gomilske. Izreka se lepa zahvala vseni grajskim posestnikom in posestnicam, ki so kaj dali in dale lesu za stavbo skupnega doma naše požarne brambe in bralnega društva. Tisti možakar pa, ki se je dobro po »tajč« odrezal, da ne da »niks«, bo — tako upamo — do takrat, ko se bo pobiral les za gomilsko cerkev, dobro znal slovenski, da se bomo kaj lažje pomenili.

Iz Mozirja. Ker se sumi, da sem jaz dopisnik članka v »Nar. Listu« z dne 2. marca t. l. »Iz Rečice ob Savinji«, izjavljam, da sploh nimam navede opravljati ljudij, posebno ne po časopisih, najmanj pa g. Trogarja. Izjavljam, da je g. Trogar o priliki domače maškarade v gostilni Strenčan sam daroval v nabiralnik Ciril-Metodove družbe. Dopisnik omenjenega članka pa naj prej pred svojim pragom pometa, potem še le pred drugim. — **Vlasto Flor.**

Mozirje. Poročajo nam: Žalostna nam majka! Naš nekdanj narodno slavni trg se je prelevil v kratkem v taborišče medsebojnih obrekovalcev. Niti tri osebe si niso dobre. Naj bi si nekateri prikrajšali svoje dolge jezike, ločene ženske naj bi ne hodile za petami poštenim mozirskim dekletom, nekateri naj bi ne hodili k oknom raznih gostiln špijonirat, kakšni gostje so notri, da jih potem lahko opravljajo itd. Medsebojna zastopnost naj bi se naselila zopet v naš trg. Pri nas se ne gre toliko za narodna društva, kakor za osebnost obrekovanje. Ako ne bo miru, bomo morali javno pribiti imena raznih opravljivcev in obreklijcev.

Ali bi ne bilo lepše, da bi vsi skupaj složno delali za napredek trga? (Priobčujemo tudi ta dopis, da se čuje druga stran, ter si le želimo, da bi se uresničile besede v koncu tega dopisa! Op. uredn.)

Nazarje. V soboto je bil tukaj pogreb nadobudnega, nadarjenega sedmošolca g. Ivana Remica. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva, med njimi g. prof. dr. Medved, ki je vodil spreved, g. prof. Zahnbuckner in 32 dijakov iz Maribora. — Rajnki je bil jako nadarjen, in se je zraven svojih študij naučil spretno igrati glasovir in orglje. Sorodniki in prijatelji so veliko upali od njega, zdaj pa je nemila smrt vzela vse upe in nade.

Iz Dramelj nam piše župnik g. Ogrizek, da on ni vedel za surovo pismo, ki se je pisalo g. Jarnoviču. Nas bi to samo veselilo, ker nas žalosti dovolj že to, da je on s svojim hujskanjem sploh ustvaril v Dramljah take neznosne razmere. Obenem nas veseli, da je g. župnik tako priden čitatelj našega lista. Pazi naj, da pri prihodnjem misjonu on sam morda ne pride v zadrego glede — odveze.

Sv. Štefan pri Šmarju. Našo poštarico še zmiraj zelo bode »Narodni List«. Včasih ga pa menda tudi sama čita, kajti ona ima za nekatere naročnike »Narodnega Lista« čisto ekstra-klobaso; namesto, da bi ga oddala v petek, kakor je navada, da ga prinese poštni sel iz Šmarja, odda ga zmiraj še le v pondeljek; iz tega se lahko sklepa, da ga tudi ona malo popregleda poprej, ko ga odda. Pa tudi takrat ga odda z zelo čemernim obrazom in še tudi kakšno psovko spusti zraven. Seveda je hudo vse potpeti, ampak ker je naprednjak potrpežljiv človek, si pač misli: odpusti ji, saj ne ve, kaj dela. Ta ženska res misli, da bo vladala celi Sv. Štefan, ali vsi pa le ne plešemo, kakor ona gode. Vsakokrat, kadar zagleda »Narodni List«, jo menda popade peklenska jeza, kajti cviliti začne takrat, kakor mladi psički. Jaz pa vem, Ti ljuba Pepa, da Ti »Narodni List« ni nikdar hudega storil, kajti tako potrpežljivega lista tako ni, kakor je ravno ta. Seveda, ker se pa zmiraj v njega zaletavaš, Te pa tudi mora včasih malo pokrtučiti. Veš Ti, kaj ti povem: pusti Ti nas naprednjake pri miru, skrbj rajši, kako boš pošto opravljala, in mi bomo zadovoljni s Teboj.

Šmarje pri Jelšah. Pri dopolnilni volitvi v okr. zastop. šmarski je bil dne 28. febr. v skupni veleposestva namesto umrlega g. Jakoba Zdoškega — Suca izvoljen udom g. Štefan Gobec, krčmar in posestnik v Hotunji, vrli pristaš narodne stranke.

Sladkagora pri Šmarju. Gostu Leberju na Sladkigori pri Šmarju je pred kratkim umrla žena. Že prej je bil močno udan pijači, sedaj se je pa še bolj opijal, najbrže iz žalosti za umrlo ženo. Pred nekaj dnevi je zelo pijan iskal ležišča na nekem hlevu. Pri tem je pa padel vznak na kameniti tlak v hlevu ter obležal nezavesten. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je radi pretresenja možgan umrl.

Iz Trbovelj. Hlapec Rudolf Holešek je z nožem tako zbodel enega rudniškega konja v nogo, da so morali konja izročiti konjaču. Vreden je bil 600 K. — Iz žalosti, da mu žena ni pisala, se je napil ruda; Skomina tako zelo žganja, da je vsled pijanosti umrl.

?

Se hočete dobro zabavati?

Ejutomerski okraj.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V radgonski bolnišnici je 17. febr. umrl g. Ant. Lasbacher iz Selišč, trgovec in gostilničar. Mož je bil splošno priljubljen in spoštovan. Bil je šele 49 let star. N. v m. p.!

Križovci. Dne 5. t. m. se je vršil tukaj zaupni shod kmetovalcev celega okraja, ki sta ga sklicala kmeta gg. Franc Puconja in Alojz Kardinar. Shod je imel razpravljati o tem, kako se naj odpravi strankarski boj med našim ljudstvom ter združi bojujoče se stranke k skupnemu složnemu delu posebno na gospodarskem polju. Vabili se je razposlalo 112, a vablencev je prišlo na shod okoli 100, med temi so bili tudi 3 nadučitelji. Zastopani ste bili obe stranki, vendar je imela kmečka zveza veliko večino. Nek govornik je sicer trdil, da je navzočih tudi nekaj štajercijancev, o čemur pa se nismo mogli prepričati. Po pozdravnem govoru sklicatelja g. Puconja je nastopil njegov tovariš g. Kardinar ter je v kratkem, a jedrnatem govoru pozivljal navzoče, naj delujejo na to, da prenehajo strankarske mržnje med brati, ki se naj združijo k skupnemu vztrajnemu delu v prosep naroda in kmetijstva. Zborovalci so živahno pritrdjevali njegovim izvajanjem. Predsednik shoda, g. Dunaj, otvori na to debato. Oglasilo se je prav mnogo govornikov. Ogromna večina govornikov je bila za to, da se izvrši združenje potom kompromisa. Obe stranki morata nekoliko popustiti. Le dva sta predlagala pridružitve kmečki zvezi. Povdarjalo se je, da razpór najbolj neti nedostojna pisava časopisa obeh strank in je želeli, da časniki dostojnejše pišejo, zlasti v osebnih stvareh. V obče se je trdilo, da je sedanjí položaj nevzdržljiv. Med časom razpóra nismo dosegli ničesar. V narodnih in gospodarskih stvareh lezemo vedno bolj nazaj. Naši needini poslanci niso mogli ali niso hoteli zabraniti niti tega, da so se nam pri ljudskem štetju zgodile največje krivice. Končno se je sklenilo, da se naj delovanje v dosego edinstva nadaljuje. V to svrho se izvoli odbor 6 mož in sicer:

Franc Puconja, predsednik; Alojz Kardinar, Franc Cvetko, Rajh Jakob, Alojz Ostrc, Dunaj Franc. Gg. Jakob Reich in Franc Cvetko sta predlagala tudi važne rezolucije v železniških zadevah, ki so se sprejele. To je kratko, pa resnično poročilo o tem zanimivem shodu.

Železnica Ljutomer—Ormož. Deputaciji gornje-grajskega okr. zastopa je železniški minister dr. Glombinjski izjavil, da pride ta progá v predlogo o lokalnih železnicah. Tako bo ustrezno nujnim potrebam dveh okrajev.

Mariborski okraj.

Poskušen samomor. Iz Slov. Bistrice nam poročajo: 33letni posestnik Karl Turin iz okolice je preživel na pepelnici s svojo ženo v mestu jako veselo noč. Zjutraj ob 7. pa si je v navzočnosti svoje žene pognal pred poslopjem nemške šole kroglo v srčno stran prsi. Težko ranjenega so spravili v mariborsko bolnišnico.

Ruše. Tu je umrl 1. t. m. č. g. kaplan Pinterič. Na njegovo mesto pride kaplan Janez Ilc iz St. Pavla pri Preboldu.

Od Drave. Dne 21. m. m. sem se peljal iz Maribora po koroški železnici. V istem vagonu ko jaz so bili 3 »Nemci«. Govorili so o Mariboru. Prvi pravi, kako je to mesto strašno nazadovalo in še nazaduje. Ostro je govoril čez občinski svet mariborski, o katerem pravi, da sedi na jajcih in ne stori nič. Pravil je, da so v Mariboru »kranke Vegehäntnisse«, ki se ne dajo utajiti. Zanimivo je, da tako niso govorili rojeni Nemci, ker vsi trije so znali tudi slovenski. Ste že slišali, da se je Nemeč slovensko naučil? Torej nemčur je rekel, da sedi mariborski »stadtrat« na jajcih.

Sv. Lenart v Slov. gor. Umrla je gospa Marija Kronvogel, toj. Kocmut, mati svetnika dež. sodišča dr. Jožefa Kronvogla.

Slov. Bistrica. Tu namerava vlada ustanoviti politično ekspozituro. Za okraj bi bilo to brez dvoma velikega pomena.

Umrl je pri Sv. Lenartu v Slov. gor. gostilničar in posestnik Vincenc Sarnitz, katerega se je sedaj zaradi volitev pri Sv. Lenartu tolikokrat imenovalo.

Ljudsko štetje v mariborski okolici. Zg. Hoče štejejo 239, Sp. Hoče 638, Rogoza 244, Bohova 233, občina Polhorje 358, Pivola 386 in Radvanje 656 prebivalcev.

Brežiški okraj.

Nečloveška mati. Delavka Ema Bevc v Prevorju pri Kozjem je tako sirovo ravnala s svojo triletno nezakonsko hčerko Francko, da so morali pogosto sosedje posredovati. Pred kratkim je pustila dekleta pri prezakurjeni peči in je odšla. Dekletova obleka se je vžgala in Francka je dobila težke opekline. Mati je sežgano obleko sknila, da bi ljudje opeklin ne opazili. Dekletce bo težko ozdravelo. Sosedje so nečloveško mater ovadili.

Iz Sevnice. Namestnija je dovolila zdravniku dr. Šlechtu domačo lekarno za čas njegovega bivanja v našem trgu.

Otroka je umorila. Iz Sevnice poročajo: Dekla Marija Radič je pred kratkim prala pri posestniku Smrekariju. Ljudje so opazili, da je svoje delo večkrat pustila in izginila v stranišče. Razun tega so našli na prostoru, kjer je dekla stala, sledove krvi. Ker so domačini vedeli, da je Radičeva noseča, so stvar zasledovali in javili tudi orožnikom. V stranišču so res našli novorojeno umorjeno dete. Radičevo, ki je svoj čin priznala, so že zaprli.

Ptujski okraj.

Sv. Barbara v Halozah. Zganite se, lepi barbarški hribi, radujte se, kajti velika milost se je dotaknila vaših vršičkov! Vsi vaši prebivalci so spoznali najskrivnejše resnice: božjih naukov vsi se ljubijo z ono prvokrščansko ljubeznijo med seboj. To sta uvidela naša gg. dušna pastirja. Zategadelj sta opustila za enkrat te nauke in začela udrihati pri velikonočnih naukih z najbesnejšim fanatizmom po učiteljstvu, društvu »Naprej« in posojilnici. — Toda zakaj? Učiteljstvo ne mara biti pod farovško komando. »Naprej« hoče vedno naprej, Vogrin bi ga pa rad potisnil nazaj. Pri posojilnici pa udje niso hoteli voliti župnika za predsednika. Je pač smola, če ljudje ne marajo plev za pristno zrnje! Najvoč dela pa da župniku napredno časopisje. Izrezke iz »Nar. Lista« čita celo v cerkvi. Mi uredništvu samo častitamo, da si je dobilo tako vztrajnega in vnetega agitatorja; ljudstvo se je začelo v resnici zelo zanimati za »Nar. List«. Malo jih je med pettisočimi prebivalci naše fare, ki bi ne poznali tega lista, če ne drugače, pa vsaj po imenu. Da pa je prepovedan sad najslajši, so vedeli že najstarejši ljudje. Za dosečaj hvala, g. Vogrin. Prihodnjič več in natančneje! — Poslušalci vaših naukov.

Iz Libanje pri Ormožu nam pišejo: V četrtek po pepelnici smo pokopali pri naš na Libanji pusta, ki je nosil štajercijansko-klerikalno krinko. Pri občin. volitvah je namreč popolnoma propadel klerikalni župan Juri Novak z vsemi svojimi privrženci in sorodniki. Še »Wienerbürger« mu ni mogel pomagati. Njegov propad je povzročila poleg »toče in sliše« v prvi vrsti politična neznačajnost. Izmed novih odbornikov jih odpade na Libanjo in Pavlovski vrh 5, na Litmerk 7. Nove odbornike pozivamo, da si izvolijo za župana svoje velike občine narodnega in pravičnega moža.

Bilanca Posojilnice v Celju

dne 31. decembra 1910.

Aktiva.		Pasiva.	
	K		K
1 Račun inventarja	4.254	1 Račun deležev:	69.924
2 » posojil:		Stanje vseh deležev	—
Na vknjižbe	K 2.212.716 ¹⁰	hranilnih vlog:	5.772.310
Na vknjižbe in poročstvo	» 1.027.625 ⁵⁷	Stanje koncem I. 1910	39
Na dolžna pisma s poročtvom	» 144.020 ⁸⁶	reeskopta	192.956
Na vknjiženi menični kredit	» 153.081 [—]	raznih obresti in dividende:	65
Na menice	» 804.572 ⁷⁷	Za I. 1911 predplačane obresti od posojil	77
» naloženega denarja v raznih denarnih zavodih		Stanje dividende koncem I. 1910	10
» poštne hranilnice	4.342.016	hiš in zemljišč:	
» tekoči	69.661	Hiša na Ringu, Graški in Kovaški ulici v Celju:	
» knjižic in tiskovin	15.067	Za I. 1911 predplačana najemnina	1.065
» pro diversi:	63.179	Hiša v Gradcu:	
Stanje predplačanih ekspenzarjev	2.000	Stanje izposojila koncem I. 1910	96
Stanje predplačane zavarovalnine	2.266	splošne rezerve:	
Stanje prehodnih zneskov	19	Stanje splošne rezerve	12.000
» vrednostnih listin	3.696	posebne rezerve:	
» raznih obresti:	754.176	Stanje koncem I. 1910	320.241
Zaostale obresti od posojil	102.141	zgrube in dobička:	
Zaostale zamudne obresti od posojil	7.036	Dobiček pro 1910	23.458
Nevzdignjene obresti od poštne hranilnice	11		77
Stanje nerealiziranih kuponov	20.127		
Stanje predplačanih obresti od reeskopta	1.450		
» splošne rezerve:			
Lastna hranilna knjižica št. 2696	12.000		
hiš in zemljišč:			
I. Narodni dom:			
Stanje vrednosti	485.475		
Stanje vrednosti hišnega inventarja	6.456		
Zaostala najemnina	1.647		
Predplačana zavarovalnina	1.516		
II. Hiša v Rotovski in Graški ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	83.987		
Stanje vrednosti hišnega inventarja	48		
Predplačana zavarovalnina	738		
Zaostala najemnina	1.992		
III. Hiša in stavbišče v Savinjski ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	20.517		
IV. Hiša na Ringu, Graški in Kovaški ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	296.600		
Zaostala najemnina	183		
V. Hiša v Gradcu:			
Stanje vrednosti	29.928		
Predplačane obresti od izposojila	275		
VI. Zemljišča:			
Stanje vrednosti	27.055		
Stanje vrednosti premoženja	6.959		
» blagajne: Gotovina koncem I. 1910	76.325		
	6.438.814		6.438.814
	69		69

Aktiva.		Pasiva.	
	K		K
1 Račun inventarja	4.254	1 Račun deležev:	69.924
2 » posojil:		Stanje vseh deležev	—
Na vknjižbe	K 2.212.716 ¹⁰	hranilnih vlog:	5.772.310
Na vknjižbe in poročstvo	» 1.027.625 ⁵⁷	Stanje koncem I. 1910	39
Na dolžna pisma s poročtvom	» 144.020 ⁸⁶	reeskopta	192.956
Na vknjiženi menični kredit	» 153.081 [—]	raznih obresti in dividende:	65
Na menice	» 804.572 ⁷⁷	Za I. 1911 predplačane obresti od posojil	77
» naloženega denarja v raznih denarnih zavodih		Stanje dividende koncem I. 1910	10
» poštne hranilnice	4.342.016	hiš in zemljišč:	
» tekoči	69.661	Hiša na Ringu, Graški in Kovaški ulici v Celju:	
» knjižic in tiskovin	15.067	Za I. 1911 predplačana najemnina	1.065
» pro diversi:	63.179	Hiša v Gradcu:	
Stanje predplačanih ekspenzarjev	2.000	Stanje izposojila koncem I. 1910	96
Stanje predplačane zavarovalnine	2.266	splošne rezerve:	
Stanje prehodnih zneskov	19	Stanje splošne rezerve	12.000
» vrednostnih listin	3.696	posebne rezerve:	
» raznih obresti:	754.176	Stanje koncem I. 1910	320.241
Zaostale obresti od posojil	102.141	zgrube in dobička:	
Zaostale zamudne obresti od posojil	7.036	Dobiček pro 1910	23.458
Nevzdignjene obresti od poštne hranilnice	11		77
Stanje nerealiziranih kuponov	20.127		
Stanje predplačanih obresti od reeskopta	1.450		
» splošne rezerve:			
Lastna hranilna knjižica št. 2696	12.000		
hiš in zemljišč:			
I. Narodni dom:			
Stanje vrednosti	485.475		
Stanje vrednosti hišnega inventarja	6.456		
Zaostala najemnina	1.647		
Predplačana zavarovalnina	1.516		
II. Hiša v Rotovski in Graški ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	83.987		
Stanje vrednosti hišnega inventarja	48		
Predplačana zavarovalnina	738		
Zaostala najemnina	1.992		
III. Hiša in stavbišče v Savinjski ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	20.517		
IV. Hiša na Ringu, Graški in Kovaški ulici v Celju:			
Stanje vrednosti	296.600		
Zaostala najemnina	183		
V. Hiša v Gradcu:			
Stanje vrednosti	29.928		
Predplačane obresti od izposojila	275		
VI. Zemljišča:			
Stanje vrednosti	27.055		
Stanje vrednosti premoženja	6.959		
» blagajne: Gotovina koncem I. 1910	76.325		
	6.438.814		6.438.814
	69		69

Ta računski sklep z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjati ter v redu našli
Konrad Elsbacher,
predsednik nadzorstva.

Dr. Janko Sernec, Ivan Likar, Rudolf Stermecki, Franc Strupl,
člani nadzorstva.

Dr. Josip Sernec,
načelnik.

Lovro Baš,
I. nač. namestnik.

Jože Smertnik,
ravnatelj.

Sv. Bolfenk na Kogu. Novim cerkvenim ključarjem je bil v nedeljo dne 5. t. m. namesto odstopivšega Dajčbauer Lovrenca izvoljen Luci Anton posestnik v Vodrančih.

Požar. Pri Sv. Križu poleg Rog. Slatine je izbruhnil dne 1. marca v gozdu kneza Alfreda Windischgratza požar, kateri je uničil krog 3 orale gozda. Požarne brambе so s pomočjo kmetov komaj omejile in pogasile požar.

Obrež pri Središču. Dne 3. t. m. je uničil ogenj hišo Antona Zdravca v kljub naporu požarnikov iz Središča. Škoda se ceni na 7000 kron.

Ptuj. Tu je umrl sodnik dr. Viljem Telschik. Zaradi znanih škandalov z ženo nekega ptujskega stražnika je bil umirovljen. Zapušča ženo in dvoje otrok.

Plošč so vlekli na pust v Frankovcih in Loperčicah pri Ormožu, ker se ta predpust ni tam nihče ženil.

Pri Sv. Urbanu nad Ptujem se je obesil iz obupa posestnik Matija Marinič. Njegova rodbina ga je spravila že trikrat v Feldhof, in ko se je sedaj zopet kot zdrav vrnil domov, ga ni hotela vzeti žena pod streho, sin mu je pa grozil s palico, če se ne pobere.

Konjiški okraj.

Iz dravniške doline. V zadnjem času se zopet mnogo piše o razmeroma mali slovenski vasi Žiče. Pred par leti je bila ta vas znana vsaj po Spodu. Štajerskem kot bivališče odločnih slovenskih mož, ki so bili ob enem trdni, izobraženi kmetje, ki so se imeli med sabo prav radi, in so ljubili tudi svojega takratnega župnika. S prihodom sedanjega župnika Kosarja pa se je položaj deloma spremenil; ta je namreč srdit in nestrpen človek, ki bi vsakogar, ki si upa količkar s svojo lastno glavo misliti in po lastnem prevdanku ravnati, rad poteptal v blato. Jasno je torej, da si je napravil ravno v onih možeh nasprotnike, kateri so najbolj samostojnih možganov, t. j. ki so najbolj brihtni. Da bi jih pa očrnil pred javnostjo, jih je napravil v časopisju za nemškutarje. Razne šale, katere so nekateri napravili z »jezovim« župnikom, da ga podražijo, je vzel za resne, jih sedaj trobi po svetu ter na podlagi istih vedno dokazuje, da smo napredni kmetje — posilince. Razven tega porabi vsako priliko, da samega sebe pohvali, kakor vsiljiv jud svojo slabo obrabljeno robo. — Nedavno se je v »Slov. Gospodarju« hvalil v dolgovoznem, otrobarskem članku, katerega je dal podpisati od svojih zaslepljenih pristašev. V tem članku se je pobahal, da daje organistu brezplačno sam stanovanje. — Res pa je, da mu organist varuje v hiši klerikalno rajfajzovko in mu torej stanovanje itak odsluži; drugače bi se župniku utegnilo zgoditi, da bi prišel kakšen nov Oset po denar, kakor je prišel svoj čas k njemu po nočiv župnišče (župnik je takrat mislil, da je prišla njegova lepa gospodinja k njemu v sobo po »zdravila«). — Nadalje se bje župnik po prsih, da se drži svojih dolžnosti v cerkvi. To pa ni res! — Njegova pridiga v začetku meseca decembra 1910 je bila taka, da je bila za mladino pohujšljiva in so tudi starejši pametni izvenški občani bili zelo nevoljni; od takrat naprej tudi marsikateri ne zahaja več v žiško cerkev. Trditve župnika, da bi imel v občini ravno iste pravice, kakor v izjavi v »Nar. Listu« z dne 1. januarja 1911 podpisani, ni resnična. Župnik po postavi ne more biti župan. Za prvo vlogo v občini je torej čisto nesposoben. — On ne plača od svoje hiše nič davkov, za šolo mu ni treba prispevati, vojaka mu ni bilo treba služiti, porotnik in varuh mu ni treba biti. — Če ima neprimerno manjše dolžnosti, mora imeti tudi neprimerno manjše pravice, pravi postava — in postava je pravična. Končno pripomni, da smo podpisali omenjeno izjavo vsi, ki smo bili tamkaj navedeni, lastnoročno, trdimo pa, da izjave v »Slov. Gospodarju« niso podpisali župnikovi kimovci lastnoročno; tisti pa, ki so jo lastnoročno podpisali, so pa tak »kunštni«, da svojih krstnih imen ne vejo, n. pr. Franc Repič misli, da je »Janez«. Tudi nekateri drugi so postali svojim svetnikom nezvesti. Lepi katoličani so to!

Iz Konjic. Neki Bobek je hotel predzadnjo nedeljo obiskati ples v tukajšnjem Narodnem domu. Vzel pa ni s seboj dekleta, s katerim je imel tri leta razmerje, ki ni ostalo brez posledic, temveč neko drugo ljubico lepo. To je pa stara ljubica zvedela, šla v Konjice, izvabila Bobeka na dvorišče in ga tako obdelala z nožem, da so ga morali spraviti v bolnišnico. Storiška je zbežala.

Zadnji dopisi.

V Petrovčah je umrla danes 9. t. m. zjutraj gospa Antonija Ježovnik, veleposestnica in gostilničarka. Pogreb bo v soboto, ob 4. uri popoldne. Vri narodnjakini; blag spomin!

Župnik Šorn na begu? Današnji jutranji listi poročajo, da so župnika Šorna iz Belih vod pri Soštanju, ki je bil zaradi spolnega občevanja z muškimi obsojen na eno leto težke ječe in je potem pobegnil, ujeli v Baselu v Švici. V njegovi družbi sta bila dva kmečka fanta, njegova »ljubimca«. — Vsi trije so morali nastopiti neprostovoljno pot nazaj k okrožni sodnji v Celju.

Zaročil se je v Pulju dne 6. t. m. c. kr. narednik Leopold Lipuš z gdčno Baricewich. On je sin vrlega narodnjaka, bivšega župana v Višnjivasi pri Vojniku. Mnogo sreče.

Iz Ormoža. Zadnje volitve v raznih občinah našega okraja kažejo vedno jasneje, da se ljudstvo probuja, postaja narodno, ter vedno odločneje od-

riva od sebe zvezarje in štajercijance. Precej občin je že v narodnih rokah, pa tudi razna društva imajo večinoma narodno-napredni značaj. Utihi, st morala največja rovarja v okraju: miklaševski Štuhec in svetinjski Bratušek, ki sta ostala v bratskem objemu sama na cedilu. Sicer pa ju ne mara nihče izmed duhovnikov v našem okraju. Najlepše bi bilo, ako bi jima dal škof skupno faro, tam nekje v deveti deželi.

Gospodarski paberki.

Vremenska prerokovanja iz leta 1783.

1. Sušec suh, mali traven moker ter hladen veliki traven, napolnjava z vinom pivnice, in donša dosti sena.

2. Kadar sta dan in noč na praznik Oznanenja M. D. vedra, solnce jasno sije, znamenjuje to rodno leto in dobro plodno zemljo.

3. Mnogo dežja ta mesec povzročuje nerodovito leto.

4. Dež na veliki petek donša v letu obilo sadja.

5. Dež na Vuzem donša deževje vsako nedeljo do »Trojakove«.

6. Sušcev sneg škodi sterni.

7. Mnogo dežja v sušcu pomeni suho letno vreme, zato pravijo stari ljudje: sušcev dež boš moral s čavljem kopati.

8. Ako v tem mesecu grmi, je upati rodnega leta in obilnega sada, potrebnega za življenje. L.

Tržna poročila.

Graško tržišno poročilo.

Sejem s krmo in slamo od 13. februarja do 19. februarja 1911. Cene so bile naslednje: Seno, kisto od K 4'— do K 6'30, sladko od K 4'40 do K 6'50; ržena slama od K 4'80 do K 5'60; pšenična slama od K 4'60 do K 5'40, ječmena slama od K —— do K ——; ovsena slama od K —— do K ——; ježna slama od K 4'— do K 4'50.

Sejem z rogato živino dne 23. februarja 1911. Cena je bila za 100 kilogramov žive teže. Klavni voli, tolsti od K 94'— do K 106'— (izjemoma K 110'—) poltolsti od K 82'— do K 92'—, suhi od K 72'— do K 80'—; voli za pitanje od K —— do K ——; klavne krave, tolste od K 72'— do K 84'— poltolste od K 58'— do K 70'—, suhe od K 52'— do K 58'—; biki od K 80'— do K 98'—; dojne krave do 4. teleta od K —— do K —— do K ——; čraz 4. tele od K —— do K ——; breje od K —— do K ——; mlada živina od K 82'— do K 102'—.

Sejem klavne živine dne 24. februarja 1911. Cena klavne živine za 1 kilogram: teleta od K 1'34 do K 1'46; teleta Ia (izjemna cena) od K 1'48 do K 1'56; nemške mesne svinje od K K —— do K ——; nemške pitanske svinje od K 1'34 do K 1'42; ogrske pitanske svinje Ia od K 1'48 do K 1'52; ogrske pitanske svinje IIa od K 1'30 do K 1'40; mesne svinje od K 1'28 do K 1'44, bosnjaške pitanske svinje, debele od K —— do K ——; bosnjaške pitanske svinje, suhe od K —— do K ——; ovce od K —'76 do K —'80; kozlički in jagnjeta od K 8'— do K 12'—.

Cena deželnih pridelkov iz Štajerskega, Avstrije in Ogrske.

Mesto	Kil	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Koruz		Proso	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje . . .	50	12	—	10	—	9	50	9	—	8	50	10	—
Ormož . .	50	11	—	9	—	9	50	9	—	7	25	9	50
Gradec . .	50	12	75	9	25	9	50	10	67	7	88	8	50
Ljubno . .	50	12	50	8	75	9	—	10	25	7	50	—	—
Maribor . .	50	11	—	8	—	9	25	9	75	8	—	8	50
Ptuj . . .	50	11	25	8	50	10	—	11	—	7	50	8	—
Inomost . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Celovec . .	50	22	50	18	25	—	—	17	50	17	20	—	—
Ljubljana .	50	11	75	8	50	8	50	9	40	7	—	9	—
Peč . . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Solnograd .	50	11	40	9	45	9	—	10	—	7	70	—	—
Dona . . .	50	11	—	9	10	9	29	9	26	6	—	—	—
Linc . . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Mesto	Kil	Ajda		Bob		Seno sladko		Seno kisto		Ržena slama		Ježna slama	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje . . .	50	10	—	11	—	2	50	2	—	2	40	1	80
Ormož . .	50	9	—	13	—	5	—	4	50	3	20	3	—
Gradec . .	50	9	50	15	—	5	45	5	15	5	20	—	—
Ljubno . .	50	—	—	18	—	4	—	3	50	3	25	3	80
Maribor . .	50	8	—	11	50	2	75	—	—	2	50	2	—
Ptuj . . .	50	9	—	11	50	3	80	3	10	3	60	2	80
Celovec . .	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Hladilno, bolečine olajšajoče in vsako vnetje odvrtajuče sredstvo, katero pospešuje zaceljenje ran, si je pridobilo kot tako — pražko domače mazilo iz lekarne B. Fragnerja, ckr. dvornega zalagatelja v Pragi — glas najboljšega domačega sredstva in se zategadelj čimdalje bolj uporablja. Dobi se v vseh tukajšnjih lekarnah.

Gnojenje s Tomasovo moko. Mnenje, da je treba gnojiti s Tomasovo moko samo v jeseni ali v zimi, se je izkazalo po najnovejših izkušnjah kot nepravilno. Pri sejanju ovsa in ječmena treba pomniti, da pripušča hitra razpustnost Tomasove moke tudi spomladno gnojenje. Zadostuje moko v brazdo raztrositi in seme zavlačiti. Tako gnojenje je v prosoh nele razvoja, ampak je koristno tudi za poznejši sadež. Tudi travnike se lahko februarja in marca s Tomasovo moko uspešno gnoji — Tega gnojila češki izdelek (znamka »Stiriperesnik«) se dobi v poljubni množini. Glej inserat!

Razne novosti.

Velik tatinski vlom v Gradcu. V noči 6. marca so neznani tatovi vlomili v blagajno splošne bolnišnice v Gradcu in odnesli 15.478 K.

Ameriške vesti. Nov slovenski list »Edinost« je začel izhajati v Pittsburgu. Urejuje ga R. Gregorič. Izdaja ga pa tiskovna družba »Edinost«. — V Weehawkenju je umrl Franc Senica, ugleden član avstrijske kolonije v newyorški okolici. Rajnik je bil rojen v Sevnici. V Ameriki je bil 50 let.

Ogenj. V Jalžobeti pri Varaždinu je 23. febr. po noči pri močno pihajočem jugu pogorelo 16 hiš. Zgorelo je več živine in 1 mrlič v sobi na barah.

Dva nemška umetnika umrla. Dne 25. febr. je umrl v Šarlotenburgu sloviti nemški pisatelj Frederik Spielhagen, v Monakovem pa slavni nemški slikar Fric Uhde.

Društvene in druge prireditve.

Učiteljsko društvo za laški okraj zboruje v nedeljo, dne 19. sušca t. l. ob pol 10. uri dopoldne v šoli na Zidanem mostu po sledečem sporedu: 1. Zapisnik, 2. dopisi, 3. letno poročilo tajnikovo, 4. poročilo blagajnikovo, 5. volitev dveh računskih pregledovalcev, 6. volitev odbora, 7. določitev društvenine za l. 1911, 8. določitev knjig in časnikov, ki si jih naj društvo v l. 1911 naroči, 9. poročilo zastopnika v okrajnem šolskem svetu, 10. slučajnosti. — K polnoštevni udeležbi vabi odbor.

Učiteljsko društvo za pol. okraj Ljutomer zboruje v četrtek, 16. t. m. ob 10. uri dopoldne v Franc-Jozefovi šoli v Ljutomeru. Spored: 1. Zapisnik, 2. Dopisi, 3. »O važnosti življenskega zavarovanja« in o »Učiteljski gospodarski in kreditni zadrugi v Celju« predava g. A. Pesek, 4. Slučajnosti. — Upamo polnoštevne udeležbe cenjenih članov in članov. Odbor.

Sv. Bolfenk na Kogu. Tombola, ki jo je priredilo bralno društvo »Lipa«, dne 26. februarja, se je prav dobro obnesla. Vkljub bližajoči se nevihti z bliskom in gromom zbralo se je v gostilni Štef. Galica precejšnje število gostov, ki so po končani tomboli bili vobče zadovoljni. — Dobitki, srednje vrednosti, za katere se mora predsedništvo zahvaliti središkim narodnjakom g. Zdravcu, Praprotniku in drugim, pa tudi domačim Bolfencanom — Zabavnik Cirilu in Francu, so povzročili veliko veselja. Veselilo bi nas, ako bi bralno društvo tudi po leti kako zabavo priredilo.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Središče in okolice priredi dne 19. marca t. l. v gostilniških prostorih g. J. Zidariča efektno tombolo. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi vladno odbor.

Št. Janž na Dr. p. Tukajšnja požarna bramba je priredila v minulem predpustu, veselico, ki se je v vsakem oziru prav dobro obnesla. Podpisani ima prijetno dolžnost, da se vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k temu dobremu uspehu, tem potom najsrčneje zahvaljuje in prosi, da ohranite naklonjenost napram temu društvu tudi vnaprej! Za odbor: Vinko Fras, načelnik.

Iz Laškega trga. Ob zaključku občnega zbora Pralnega društva je društvenik g. nadučitelj Četna zlicital kozarec starine, zaostalnine g. dr. I. Kolšeka, v prid Ciril-Metodovi družbi za 4 K 10 v.

Mariborski C. M. podružnici priredite v torek, 14. sušca ob osmih zvečer svoj občni zbor in sicer v majhni dvorani v prvem nadstropju. Na prav številen obisk vabita odbor podružnic.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Kapele: Take reči so brez političnega pomena! Ne vkvarjajmo se z malenkostmi, ampak imejmo pred očmi večje cilje! Pozdrav! — Sv. Peter v Sav. dol.: Stvar nevarna! Kaj drugega! Pozdrav! — Ruše, Veličane, Sv. Miklavž, Sv. Janž na dr. p., Trnovlje: Vse sprejeli za to številko prepozno. A prihodnjič pride vse na vrsto!

Pralni ekstrakt „Ženska hvala“

za namakanje perila.

Najpopolnejše nadomestilo za bélenje perila.

Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek.

Pralni prašek je zaupljiv predmet. Ako hočete Vaše drago perilo obvarovati škode, tedaj se čuvajte pred ponaredbami!

Dober tek!

Zdrav želodec imamo ter nimamo želodčnih bolezni, odkar rabimo **Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-kroglice** z znamko „Elsa kroglice“. Povemo Vam iz skušnje, poizkusite tudi te ki uravnavajo telesno odvajanje in pospešujejo prebavo. 6 škatljic poštine prosto samo 4 krone. Izdelovalec samo lekarnar **E. V. Feller v Stubici, Elsin trg št. 264 na Hrvaškem.**

9 d

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane **10 vin.**, navadno tiskane pa po **2 vin.** Znesek se mora vpsolati vnaprej, ker se sicer inserat ne priobči.

10 kron dnevno

lahko zasluži vsako v mestu in na deželi, tudi v čisto malih krajih. Poslajte svoj naslov na dopisnici na trdko

Jakob König, Dunaj VII-732 (Postamt 63).
3 10-3

Stanovanje

(2 sobi, kuhinja in drugi pripadajoči deli) se odda s 1. majem. — Vpraša se: **Dolgopolje št. 1, Celje.**

Ženitev! Brez svoje kriyde ločena, jako lepa gospa. 30 let stara, 90.000 K premoženja v gotovini in najmanj 100.000 K gotove dedščine, se želi zopet poročiti. Samo resni ponudniki (premoženje postranska stvar), ki zagotovijo srečen zakon, naj pošljejo ne anonimno svoje ponudbe na: „Ideal“, Berlin N. W. 7, poste restante. 184 2-1

Izjava.

Podpisani obžalujem, da sem neosnovano žalil gospoda Jožefa Bohinec, posestnika na Cvenu h. št. 18 s tem, da sem ga dolžil nepravilnega popravljanja meje med najinima gozdoma.

Cven, dne 4. sušca 1911.

Anton Nakoter, posestnik na Cvenu h. št. 11. 129 1

Po ceni meso!

Vsak dan se sveže kolje; 5 kg govejega, telečjega (od stegna) ali ovčjega mesa samo 4 K, 5 kg svinjskega 5 K, strogo solidna postrežba, ker reflektiram na stalne stranke, franko po povzetju. — Meso je tekom 24 ur na mestu. **Berkavics Alter, M. Herincse, Ogrsko.** 121 3-2

Jerbase za Velikonoč

po 1 K 60 v, razno drugo pletenino, tudi vrbove sadike (tisoč po 3 K) priporoča državna delavnica za košarstvo pri Sv. Barbari v Haložah. 127 4-1

Zaradi bolezni sem prisiljen prodati svoje

posestvo.

Spravil bi rad vse v slovenske roke. Imam hišo z nadstropjem ob državni cesti, pri dragonski vojašnici, blizu kolodvora, pripravno za obrt (pekarijo) in trgovino. Hiša s sadnim in zelenjadnim vrtom me stane 48.000 K. **Lovro Stepišnik**, Slov. Bistrica. 131 2-1

Hiša z gostilniško koncesijo

se zaradi preselitve

proda ali da v najem.

5 sob, 3 obokane kleti, gospodarsko poslopje, sočivni vrt, sadonosnik, 1 plug polja, 5 minut od cerkve, na okrajni cesti v Zavrču. — Vpraša se pri: 132 3-1

Jožef Barlič, Zavrč pri Ptuj.

Meso!

Meso!

Vsak dan svež zakol: po 10 funtov tovarni nakladek prima zadnji del, debelo goveje ali telečje meso od stegna K 4.90 franko po povzetju pošlje 77

S. Mandel, Skalat 37, Avstrijsko.

Loterijske številke.

Gradec, 4. marca 1911: 4, 34, 61, 27, 70.
Dunaj, " " " 72, 90, 48, 45, 4.

Zahvala.

Za številne dokaze ljubeznivega sočutja povodom prebitke izgube, ki nas je zadela z nepričakovano smrtjo našega dobrega moža, očeta, tasta in deda, g.

Janeza Oevirka

posestnika v Gotovljah,

izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od blizu in daleč lajšati nam našo pregloboko žalost med boleznijo, zlasti pa ob smrti, ter za mnogo-brojno spremstvo k zadnjemu počitku. Posebno se še zahvaljujemo predstavitelju duhovščini. — Bog vsem tisočero povrni!

Marija Oevirk, žena. **Franc Oevirk**, sin. **Marija Oevirk**, sinaha. **Ignac Oevirk**, sin. **Neža Oevirk**, sinaha, in sedmero vnukov. 130 1

3 močne ute

čisto nove, blizu kolodvora, se po nizki ceni prodajo. Več se izve v upravnistvu Narod. Lista, Celje.

Pozor! 50.000 parov čevljev! štiri pari samo K 8.50.

Ker je več velikih tvrdk prišlo v denarne težkoče, sem dobil nalog veliko postavko čevljev razprodati nizko pod proizvajalno ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para čevljev na jermenčke za gospode in 2 para čevljev za dame, usnje rjavo ali črno, galoširane, z žrebli v podplati, najelegantnejše in najnovejše fazone. Velikost po ševilkah. Vsi 4 pari stanejo K 8.50. Pošilja se po poštne povzetju. **S. Urbach**, izvoz čevljev, Krakov št. 110. Zamena dovoljena, tudi denar nazaj! 133 1

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike. 600 komadov samo K 3.80. 139 3-1

Krasna pozlačena prec. anker ura z verižico, natančno idoča, garancija 3 leta, ena moderna, svileni kravata za gospode, trije komadi najfinejših žepnih robcev, en krasen prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamnom, ena krasna, elegantna garnitura ženskega nakitja, obstoječa iz 1 krasnega kolirja iz orijentalnih biserov, moderni damski okras s patentnim zaklepom, dve elegantni damski zapestnici, 1 par uhanov s patentiranim kaveljčkom, 1 krasno žepno, toaletno ogledalce, 1 usnjata denarnica, 1 par manšetnih gumbov, 8 kar. double zlato s patentnim zaklepom, 1 jako eleganten album za razglednice, najlepši kraji sveta, trije šaljivi predmeti, največje veselje za staro in mlado, 1 jako praktičen spisovnik ljubimskih pisem za gospode in dame, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna stane samo **K 3.80.** Pošlje se po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska osrednja razpošiljalnica

Ch. Jungwirth, Krakov št. B/103.

NB. Če se naročita dva zavoja, se priloži 1 prima-angl. britev. Za neugajajoče denar nazaj.

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike. 600 komadov samo K 4.20. 133 3-1

Krasna pozlačena prec. anker ura z verižico, natančno idoča, garancija 3 leta, ena moderna, svileni kravata za gospode, trije komadi najfinejših žepnih robcev, en krasen prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamnom, ena krasna elegantna garnitura ženskega nakitja, obstoječa iz 1 krasnega kolirja iz orijentalnih biserov, moderni damski okras s patentnim zaklepom, dve elegantni damski zapestnici, 1 par uhanov s patentiranim kaveljčkom, 1 krasno žepno, toaletno ogledalce, 1 usnjata denarnica, 1 par manšetnih gumbov, 8 kar. double zlato s patentnim zaklepom, 1 jako eleganten album za razglednice, najlepši kraji sveta, trije šaljivi predmeti, največje veselje za staro in mlado, 1 jako praktičen spisovnik ljubimskih pisem za gospode in dame, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, stane samo **K 4.20.** Pošlje se po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska osrednja razpošiljalnica

P. LUST, Krakov št. 534.

Iščem za kmetijstvo treznega, v hmeljereji izurjenega 100 3-3

hlapca

kateri naj bi nadzoroval poljska opravila. — Ponudbe pod „1911 restante Žalec“.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je 118 25-2

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek, ter stane četrtletno le K 1.80. Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem! Naslov: „Ilustrovani tednik“, Ljubljana.

5000 K zaslužka plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka **600 kosov za samo 6 K**

ni priložnostni kup in sicer: 1 prava švicarska sist. Roskopf-pat. žepna ura, dobro idoča in točno regul. s pismeno 3letno garancijo tovarne, 1 amerik. doublezlata verižica, 2 amerik. double-zlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amerik. žepni nož (5delni), 1 eleg. svileni kravata (barva in vzorec po želji najnovejše fasone), 1 krasna kratkna igla s smilibriljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amerik. bontonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni ali lasni koljer iz pravil orijentalnih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 550 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojnega vredna, stane **K 6.—.** 102 3

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tudi znamke se sprejmejo) od:

A. Gelb, razpošiljalnica Krakov 423.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 6 najfinejših platnenih žepnih robcev zastoni pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak riziko izključen.

Vabimo na svoj

II. redni občni zbor

ki se bo vršil

v soboto, 25. marca 1911 ob 2. uri popoldne v Nar. domu v Celju.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Čitanje revizijskega poročila Zadrugne Zveze v Celju. 4. Čitanje strokovnega poročila o kletarstvu. 5. Odobritev računov za l. 1910. 6. Morebitne volitve načelstva in nadzorstva. 7. Sprememba pravil. 8. Slučajnosti.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju,

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Dr. Anton Božič.

140 1

Benjamin Kunej.

NAZNANILO!

Stavljemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel

brivnico

v Tegethoffovi cesti 22, v hiši dr. Kaca.

Opozarjam, da je moja brivnica edino slovensko podjetje te vrste v Mariboru, potrudil se bom vedno, da bom občinstvu vsestrapsko ustregel. Zato se priporočam vsem narodnim krogom.

J. Gredlić, brivec.

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Ljudevit Borovnik puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnike, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mena preizkušene. — Ilustrovani ceniki zastoj!

61 52-8

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mesta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgotovljeno obutje.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Viktor Bevc, Celje

Graška cesta šte. 8.

49-7

Superfosfat

mineralično in animalično, najzanesljivejše in najcenejše fosforkislinsko gnojilo za vsako vrsto zemlje. — Vsebina strogo garantirana. Zajemčeno najhitrejši uspehi, največja množina pridelka. — Za pomladansko setev potrebno neobhodno. — Dalje amonjakove, kalijeve, solitarjeve in superfosfate se dobiva pri tovarni umetnih gnojil, trgovcih, kmet. zadrugah in društvih.

16 14-12

Bureau: Praga, Prikopi 17.

Ivan Berna

Celje, Gosposka ulica št. 6

priporoča

svojo bogato zalogo obnavlja za pomladansko, letno in zimsko sezijo. — Vse vrste moških, damskih in otroških čevljev, lastnega in tujega izdelka. Gumi za pete, vrvice, zaponke itd. vedno v največji izbiri. — Priporoča tudi specializmom prave gorske in lovske čevlje. Izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo se tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne. Znanja 95 naročila proti povzetju. 46-4

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

Goričar & Leskovšek, Celje, Graška ulica šte. 7.

Lastna zaloga toiskih in vseh tiskovin za urade.

Na debelo. 33 50-8 Na drobno.

Svoji k svojim!

Največja trgovina in velikanska zaloga ur, zlatnine, srebrnine,

verig, uhanov, zaponk, priveskov, prstanov z demanti, brilanti in drugimi kamni.

Za ženine in nevestice poročne zlate prstane ter ženitovanska darila vse po **najnižjih cenah.**

ZALOGA očal, naočnikov, daljnogledov i. t. d.

46 50-8 Naročite cenike! Zastoj! Poštne prosto!

R. Salmič, Celje, Nar. dom.

Svoji k svojim!

Edino delniško pivovarniško narodno podjetje Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Svoji k svojim! v Ljubljani Svoji k svojim!

priporoča svoje

izborna marčno, dvojnomačno, termalno in granatno pivo v sodčkih in steklenicah.

66

52-5

Pri gnojenju travnikov, deteljšč in žita ne smemo opustiti poleg gnojenja s Tomasovo žlindro in superfosfatom

gnojenja s kajnitom ali 40% kalijevo soljo.

Pojasnili o teh, kakor tudi drugih gnojilih daje zastopstvo kalijevega sindikata: **Fr. Mulec v Ljubljani, Gruberjevo nabrežje 14.**

Kalijeva gnojila se dobivajo pri tvrdki „**MERKUR**“, **P. Majdič v Celju**, pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, pri c. kr. kmetijski družbi v Gradcu ter še pri mnogih drugih trgovcih.

75 46-5

Stanje hranilnih vlog nad 6 milijonov K

Posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši

„Narodni dom“ v Celju.

Rezervni zaklad znaša nad 360.000 K

Hranilne vloge sprejema na hranilne knjižice ter jih obrestuje po **4 1/2 od sto** brez odbitka rentnega davka.

Vloge v tekočem računu sprejema ter jih obrestuje po **4 1/2 od sto** od dne do dne.

Čekovne račune odvarja tvrdkam, katere lahko poljubno razpolagajo s čeki o svojem imetju.

Eskomptuje in vnovčuje menice, kakor tudi nakaznice na vsa mesta.

Posojila daje na osobni in hipotečni kredit po ugodnih pogojih.

57 49-7

Prva južnoštajerska vinarska zadruga

r. z. z. o. z.

Ceniki in vzorci na zahtevo
zastoj in franko

v Celju

Ceniki in vzorci na zahtevo
zastoj in franko

Velika zaloga najrazličnejših vin iz vseh delov Spodnjega Štajerja, letniki 1908, 1909 in 1910, rudečih in belih po **najnižjih cenah.**

44 50-8

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka
300 kosov za samo 6 K

ni priložnostni kup in sicer:

1 prava švicarska sisl. Roskopf-pat. žepna ura, dobro idoča in točno regul. s pismono 3letno garancijo tovarne, 1 amerik. doublezlata verižica, 2 amerik. doublezlata prstana (za gospoda in dame), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi) 1 amerik. žepni nož (5 delni), 1 eleg. svilena kravata (barva in vzorec po želji najnovejše fazone), 1 krasna kravatna igla s simili-briljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 korisna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amerik. bontonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni in lasni koljer iz pravih orientalskih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 250 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred. ki je sama dvojnega vredna, stane **K 6.-**

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tudi znamke se sprejmejo) od:

J. GELB, razpošiljalnica Novi Sandec 204.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 4 najfinejših platnenih žepnih robcev zastoj pridene. Za nenačrtovane denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak tisk izključen. 128 3-1

Kmetje-sadjerejci!

Za pomladno sajenje se Vam priporoča edino le močna in visoka drevesca saditi ter tukajšnjemu spodnještajerskemu podnebjju uga-jajoče vrste izbrati, kakor n. pr. izmed jabolk **vel. renski bobovec**, se sadi ob cestih in travnikih in je za kupčijo in most poraben, **Kanada, Bau-manovi** in **Ananas kosmači**, za kupčijo in most poraben, **rižasti Kardinal** in **štaj. zimski mašancelj** (zlahtne namizne in dobre kupčijske vrste).

Izmed hršk namizne vrste: **Dielova maslenka**, **zlahtna Lojzika**, **zimski dehanovka** in **štaj. rska moštnica** za most.

Drevesca stanejo v velikosti nad 2 1/2 izvan-redno pri večjem naročilu 70 vinarjev komad. Kakovost vrst je zagotovljena.

Ernest Marinc, Št. Pavel pri Preboldu
Savinska dolina. 110 2-2

Pokrijite vsako ranjeno mesto

skrbno, ker lahko nastanejo iz njega
vsled infekcije hude rane.

Že 40 let se je izkazalo mečilno
vlačno mazilo, takozvano praško domače
mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo.
To obvaruje rane, olajšuje vnetja in
bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 posilja 70 viz. Proti
predplačilu K 3-12 se
posiljuje 4 posilje, za 7 K
pa deset posilj poštne
prosto na vanko postaje
avstr.-ogrske monarhije

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno
in varstveno znamko. Pristno je po 70 v.

Glavna zaloga

B. Fragner, c. in kr. dvorni dobavitelj
lekarna „Pri črnem orlu“
Praga, Mala strana, vogal Merudove ulice št. 230.
Zaloge v lekarnah Av.-Ogrske.

Naprodaj imam

okoli

100 klafter bukovih drv

ki so letos cepljena in 1 meter dolga. Dobijo
se pet minut od kolodvora v **Mislinju** ter
bi se tam nalagala v vagon.

Anton Šplichal, Sv. Ilj
pri Mislinju. 111 3-2

Pozor pred ničvrednimi izdelki.

Tomasova moka

je vsak čas in za vse rastline najboljše in naj-
cenejše fosforno gnojilo. Za čistost, za množino
fosforne kisline v ce-
loti in one v citro-
novi kislini razpustne
in za finost zmlatja
Tomasove moke, pod
znamko

„štiriperesna“
znano, že nad 30 let rabljene in najboljše pre-
skušane, jamči 113 15 2

prodajalna pisarna fosfatne moke čeških tovarn
za Tomasovo moko na Dunaju I, Bauernmarkt 13.

STAMPILJE IN PEČATE
vseh vrst
ZVEZNA TRGOVINA
CELJE

80 4-4

Vse vrste

poljedelskih strojev

(mlatilnice, slamoreznice, vodovodi,
kamnodrobilci, kotli, vrtli) in vse druge
priprave, ki se dajo rabiti z živalsko silo, se
v gotovo postavijo in dajo vsakomur na po-
skušnjo od tvrde

K. & R. Ježek Blansko
(Moravsko)

Zastopstvo in zaloga v Celju: **Šarlah Jernej,**
Gaberje 124. Plačilo tudi na obroke.

SINGER jeve

šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah,
katere lahko vse spoznate na tem
znamenju.

Ne dvajte se zapeljati po pazna-
nilih, katera nameravajo z nami-
gavanjem na ime **SINGER** pro-
dajati obrabljene stroje ali pa
drugod izdelane stroje, ker mi
ne oddajemo svojih strojev na
prekupovalce, ampak jih proda-
jamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.

Delniška družba za šivalne
stroje v Celju, Graška ul.

107 3-3

Obvestilo.

O imovini „Glavne posojilnice v Ljubljani“

registrovane zadruge z neomejeno zavezo v likvidaciji se je razglasil dne 13. februarja 1911

konkurz.

Konkurzni komisar: C. kr. dež. sodni svetnik dr. J. Toplak v Ljubljani.

Začasni upravnik mase: dr. I. C. Oblak, odvetnik v Ljubljani.

Volilni narok 21. februarja 1911 ob 9. uri dopoldne pri tej sodnji v izbi št. 123
pred konkurznim komisarjem.

Zglasilni rok: do 30. aprila 1911.

Narok za likvidovanje in poravnavo 16. maja 1911 ob 9. uri dopoldne pri tej sodnji,
v izbi št. 123 pred konkurznim komisarjem.

C. kr. dež. sodnija v Ljubljani, odd. III., dne 13. febr. 1911.

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko za-
logo doma žgane slivovke,
tropinovca, brinovca, vin-
skega žganja i. domačega
koniaka.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavlj.: „Kamnoseška in-
dustrijska družba Celje“.

53 12-3

Stavbena in umetna kam-
noseška obrt s strojnimi
obratom.

izvrševanje vseh stavbe-
nih del: kakor stopnice, fasad,
podbojev, pomolov, nastavkov
itd. iz različnih kamenov in
cementa.

Specijalna delavnica in
podobarski atelje za
umetna cerkvena dela
kakor: altarjev, obhajilnih miz,
prižolc, kropilnih in kristalnih
kamenov itd.

Brušenje, poliranje in
struganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga
nagrobnihih spomenikov iz
različnih marmornih vrst gra-
nitov in sljunitov po razno-
vrstnih nariših in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali betoni-
ranih redbijskih grobišč
(rakev).

Tiskovanje cerkva, dvoran
in hodnikov s samostalnim ali
cementnim tlakom.
Izdelovanje pohištvenih
plošč iz različnih najbolj idočih
marmornih vrst v vseh oblikah.
Popravljanje spomenikov, ude-
lanje napisov v iste.

Martin Kolšek, čevljarški mojster, Celje, Ring (v novi posojilnični hiši) priporoča svojo zalogo in delavnico za najrazličnejšo obutalo po zmernih cenah.
89 50-8

23 28-9

Suhe gobe, žito, fižol, laneno seme, sploh vse deželne pridelke kupi

Anton Kolenc, Celje
„Narodni dom“ in Graška cesta.

Istotam se dobi vse špeci-
rijsko blago, kakor žito in
deželni pridelki, najcenejše,
ni debelo in drobno. —
Premog v celih vozovih, debel
K 2'10, droben K 1'40 100 kg
na dom postavljen v Celju.
.. Drugam po dogovoru ..
Predivo in solnate vreče
se kupijo v vsaki množini.

6 belih

rjuh, zelo debele po 2 m 14 K, po 2 1/4 m
16 K, iz domačega lanenega platna po
2 m 18 K, po 2 1/4 20 K, dobite franko iz
narodne veletrgovine
R. Stermecki v Celju

**Za maškarade in razne
veselice:**

Konfeti.
Serpentine.
Kotiljoni.
Krinke.
Papirnate čepice.
Saljivi instrumenti.

34 50-8

V trgovini s papirjem, pisalnim in risalnim
orodjem

Goričar & Leskovšek
v Celju.

Ivan Rebek, stavbeni in umetni ključavničar,
vodovodni inštalater (Poljska ul. 14)

se priporoča za napravo železnih ograd, vrat, oken, stopnic ter
za vsa konstrukcijska dela, štedilnike, vseh vrst vodovode, vod-
njake, kopališča. Izdelujem močne premostne tehnične (Brücken-
wagen). — Vzamem v popravilo vsakovrstne tehnične in uteže.

Celje.

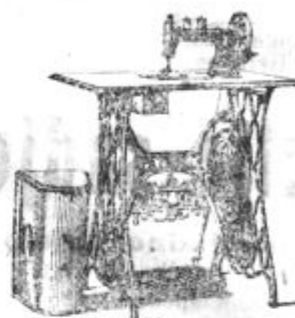
Vse po dnevnih cenah.

43 46-5

Celje.

Iv. Jax & sin, Ljubljana
Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo
šivalnih strojev
za rodbino in obrt.
Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.
Ceniki zastonj in franko.

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

Za spomladansko gnojenje priporočam cenj. kmetovalcem

Tomasovo žlindro

znamko

zvezdo

89 9-4

kot najboljše in najcenejše fosfornokislo gnojilo. Varajte se ponarejanj!
Zahtevajte povsod izrečno Tomasovo žlindro **znamko zvezdo.**

Veletrgovina z železnino

„Merkur“, P. Majdič, Celje,

prodaja izdelkov tvrdke Thomasphosphatfabriken G. m. b. H. v Berlinu.

Pošne hran. račun št. 54.381.

Telefon št. 48.

**Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine
pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.**

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga
z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju,
Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član
zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hra-
nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan
razun nedelj in praz-
nikov od 8.—12. ure
*** dopoldne. ***

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se
obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da
dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti
zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun
***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

25 51-9

Zvezna tiskarna v Celju.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno
delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sle-
herni, ki to upošteva in deluje dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh,
ker se prejemniku vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem
oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem
zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike, je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3.
Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisnimi stroji najnovejše kon-
strukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene st.anke. —
Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

LISTEK.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

»Naj prileti torej štorčija, toda tebi ni treba letati, Kondelik!« je zaklical Konjetop. »Vesel bodi, da si na zraku. Tebe tam ne potrebujejo. Mamico, to že.«

»Saj ona je tam«, je rekel mojster.

»Torej se pomiri, fant, in pojdi z menoj.«

Prijel je gospoda Kondelika pod pazduho. Toda kakor bi se naglo nečesa spomnil, je obstal in rekel:

»Kondelik, dopoldne sem se vstavil pri Pokornem, na vrček plizenjca, bil je kakor hren. Pojdiva pogledat, če ima še kako kapljico. Saj bo menda ravno v sredi.«

Mojstra Kondelika je še nekaj držalo nazaj.

»Tovariš, vendar bi rad pogledal — naša mati namreč, da boš vedel —«

Pogledal je Konjetopu v oči, ali naj pove ali ne. Štukater ni razumel, toda ko je videl Kondelika, a omahuje, je napravil resen obraz in je potrpeživo čakal.

Mojster Kondelik se je ozrl, ako ni kje kako poklicano uho in je zopet premišljeval, ali naj pove ali ne. In čeprav ni bilo v okolici ničesar, ar bi bilo podobno ušesu in čeprav je zanimiva dejnost na vsak način hotela iz njegovih ust, vendar se je vzdržal in je rekel samo:

»No, da ne bi bila mati pri mladih sama...«

Mojster Konjetop, ki je bil ogoljufan v svojem pričakovanju, je prijel Kondelika in ga je vlekel v smeri proti Ječni ulici.

»Babico bodo potrebovali, boter«, je odgovoril, »pa ne tebe. In to bodo že našli. Pojdi!«

Poslednjič se je oglasilo v mojstru Kondeliku, da ne bi smel odnehati, da se ne bi smel odtrgati od svojega pota, toda to se je oglasilo tako globoko tam nekje, s slabim glasom in brezupno — — — In čez pet minut potem sta sedela stara prijatelja pod kostanji Pokornovega vrta in čez pet minut nato sta stala pred njima napolnjena vrčka. Konjetop je dvignil svoj, pogledal je na pivo proti solncu, obrisal s palcem rob, trčil s Kondelikom in ko je po dolgem dušku postavil vrček nazaj, so bile njegove brke kakor v volno zavite. Mojster Kondelik je napravil po njegovem vzgledu in opazil, da je danes plizenjč res kakor hren.

En vrček popije, je sklenil, naj gre k vragu. Morda tudi dva, naj bo, potem pa vstane. Saj je Vejvari obljubil, da pride. V tem trenutku mu je prišlo nehote na misel, da je slišal, da umirajoči včasih ne more izpustiti duše, dokler ne pride pričakovani član rodbine, sin, hči, brat. Ali ni to tudi tako, kadar se kdo pripravlja, da pride na svet majhen otrok? Niti sam ni vedel. Ali bi potem delal po svoji vesti, če bi tako Pepico mudil? Torej dva vrčka kvečjemu. Za en sam vrček bi ne bilo vredno sesti. Saj je že prazen. In že davno mu pivo ni tako dišalo. Škoda, zbežati od njega. »To je kaj drugega kot ona izletna kaluža!« se je spomnil sedaj na vse nesrečneže, katere je videl hiteti v božjo prirodo in k onim kmečkim lužam.

Morda je zakrivil pogovor s tovarišem Konjetopom, da je pozabil šteti do dveh, zakaj ko je natakar postavil predenji četrti vrček, si je obrisal mojster Kondelik brke in je rekel:

»Prijatelj, od tega se ne bova poslovila! Čimdalje bolje je.«

Po tem četrtim vrčku je naročil mojster Kondelik večerjo in je pripomnil, da je sedaj poslednji čas, da se kaj prigrizne, in ko je poskušal, ali je šest vrček ravno tak kakor pet prejšnjih, je bil že tako mehek, da je položil prijatelju Konjetopu srce na krožnik.

»Reci, kar hočeš, prijatelj, mi bomo imeji krsti!«

Pogledal je Konjetopu v oči in je pričakoval, kako bodo njegove besede nanj učinkovale.

»Saj si mi že rekel«, je spregovoril Konjetop.

»Ne, nisem še povedal«, je ugovarjal mojster z gotovo trdovratnostjo. »Pri nas bomo imeli krsti!«

»Saj vem! Saj so Vejvarovi kakor vaši. Toda mislim, da morajo krstiti v svoji farni občini.«

»Ti si jurček, Konjetop. Pri Vejvarovih bodo imeli krst in pri nas tudi«, je obstajal mojster pri svojem.

»Dva krsta obenem?« se je čudil Konjetop, ki je tudi že bolj malo razumel. »Tega še nisen slišal.«

Mojster Kondelik je sklenil roki.

»Za božjo voljo, Konjetop, ti si Kitajec, da ne razumeš. Vsak bo krstil svoje. Oni svoje in mi svoje! Ali me razumeš? Nama se je po Pepici zelo tožilo — in sedaj nisva več sama.«

In ko je Konjetop slednjič razumel, je iztekel sedmi vrček na zdravje mladega Kondelika.

— — — — —

Ura je udarila devetkrat, ko se je mojstru Kondeliku zazdelo, kakor bi ga kdo dregnil.

»Moram domov, prijatelj, čas je že.«

Pozvonil je, plačala sta in se pred hišo poslovila. Mojster Kondelik je malo težko stopal prou svojemu stanovanju. Toda v prvem nadstropju je obstal, izbuljil oči v temo in se je spomnil.

»Za božjo voljo, saj Beti je na Vinogradih!«

Skoro sapa mu je zastala. Obrnil se je na peti

in je čudovito hitro stekel po stopnjicah. In ko je stopal gori proti Vinogradom, so se kadile iz njega pare plizenjca. Bilo je sicer precej gorko, toda mojstra je stresel mraz, ko je pomislil, kako ga bodo sprejeli.

»Moja draga mati, ona čaka! In Pepica —«

Gospod Kondelik si ni upal misliti naprej. Zmerjal je samega sebe, kako je mogel tako pozabiti, obenem pa je premišljal, kako bo svojo zamudo opravičil.

»Prokleti Konjetop. Vrag mi ga je prinesel na pot!«

Ves potr t vsled slabe vesti in poten se je bližal vinogradski hiši. Med vrati je stala hišnica. Hotel je iti mimo, kakor da je ne bi videl, toda gospa je bila bolj pozorna.

»Bog daj dober večer! Moj bog, vedno, kje je naš milostljivi gospod! Je že tu!«

»Kaj pa je?« je vprašal mojster.

»Moj bog, ali milostljivi gospod še ne ve? Mlada gospa že pestuje. Punčko imamo. In milostljiva gospa doli —«

Mojster ni več poslušal. Kakor bi mu bil pritisnil v prsa nož in kakor bi mu ga v prsih obračal. Ako je bilo še treba, da se strezni, so napravile to besede gospe hišnice. »Pridem za vama!« se je spomnil, kako je to rekel. Da, prišel je, toda šele moral odjenjati, zakaj kolena so mu skoro izskočila iz sklepov.

Niti dihal ni, ko je obstal pred Vejvarovimi vrati. Zdelo se mu je, da sliši nekje daleč nekako tenko cvilenje. Skoro boječe je potrkal na vrata predsobe, ki so se takoj odprla. Marjanica je stala za njimi kakor na straži.

Povesil je klobuk, djal palico v kot in je hitel v obednico. Tu se je sprehajal Vejvara.

»Oče!« je pozdravil mojstra šepetaje.

»Kaj je s Pepico?« je vzdihnil mojster.

»Poskuša, če bo punčka pila. Do sedaj ni hotela.«

»Kje je mati?«

»Mamica? Doli leži, oče, gospa Mukšnablova je pri nji. Vedno teka — nekaj časa je pri nas, nekaj časa pri mamici.«

»Kaj pa je mamici — — —?«

Čudno, da ni mojster zajeceljal pri tem vprašanju. Njegove izbuljene oči so bile uprte na Vejvarovih ustih.

»Gospa Mukšnablova misli, da bo mamica tudi danes ponoči — — —«

Mojster Kondelik je imel samo še toliko moči, da se je prišaral do naslanjača pri mizi, kamor je padel ves onemogel.

Poleg, v spalnici je potihnilo tanko cvilenje in k Vejvari je prišel iz ust srečne mamice glas:

»Fran — pije!«

XLIII. Božji blagoslov pri Kondelikovih.

Izmed obeh Pepičinih besed je prišla mojstru Kondeliku na uho samo besedica »pije!« — in pred njegovimi očmi ni vstalo nič drugega kot predstava pitja. Ni razumel, koga se to tiče, ni vedel, zakaj je sedaj Vejvara ves vesel hitel v spalnico. Ni videl Pepice, oprte na postelji ob vajšne, ni si predstavljaj v njenih rokah drobnega popka, ki je našobil mehka, brezzoba usteca, da se prisesa k materinim prsim. Kakor bi ga Pepičin klic zadel z velikim očitanjem.

»Pije!«

Saj je on pred kratkim časom tudi pil, celo poldne je pil z onim prokletim Konjetopom tam pri Pokornem, da so se zelenile gore, pil je, pozabil na vse, na hčer, na zeta in na ženo — na drago Betko!

Pije! — to je veljalo n j e m u, očetu Kondeliku. Glava se mu je povesila na prsa. Pepica je uganila, kaj je očeta zadržalo. Samo besedico je spregovorila, toda ta se mu zadržala s svojo ostrino bolj in bolj v srce. In kako ga bo pozdravila Betka! Mojstra Kondelika je grozno pekla vest.

Iz zamišljenja nad nezasišano resnico, ki jo je napravil, ga je zbudil rahel dotik. Pred njim je stal Vejvara.

»Oče, ali ne boste pogledali k Pepici in k naši hčerki?« ga je vprašal šepetaje.

Mojster se je dvignil.

»Ali se sme tja?«

»Pojdite, pojdite, oče«, je silil Vejvara in vlekel tasta za rokav.

Zasenčena svetiljka je razlivala po sobi medlo svetlobo. Pod belo odejo je počivala Pepica, katere obraz se je zopet polagoma rdečil in poleg nje, na nizki mizici pri postelji je ležal podolgast koš z belega bičja. Čisto nov, postlan kakor gnezdo z malimi pernicanami in čipkami, v zgledu se je dvigala nekaka hišica, napravljena iz prta ali rjuhe. Oče Kondelik ni videl nič drugega v košu.

»Bodi pozdravljena, draga punca«, je rekel mojster boječe, kakor bi stal pred tujo osebo — in res se mu je zdela sedaj Pepica popolnoma drugačna, kakor je bila prej; »kako se imaš?«

»Sedaj je že dobro, oče«, je odgovorila Pepica s slabim glasom in se je nasmehnila. V tem nasmehu je bilo toliko sreče mlade matere, in vendar je tuptam šinil po obrazu bolesten izraz kakor poslednji odsvit na daljnem obzoru po nevihti nad pokrajino.

Oče Kondelik je pogladil Pepico po rami, komaj da se je dotaknil, da je ne bi ranil, ozrl se

je nekako plašno okoli in njegov pogled je obvisel na malih pernicanah v košku. Ničesar ni videl, samo slutil je, da te pernice dihaajo.

»Kje pa imaš tega črvička?« je vprašal.

Pepica, ki je sledila očetovemu pogledu, se je nasmehnila in je odgovorila:

»Tamle je mala, ne sme ji priti svetloba do oči. Ima še preslabe.«

Mojster se je sklonil, pogledal v beli koš in šele sedaj je videl tam v belih pernicanah nekaj rožnatega, malo glavico z zaprtimi očmi.

»Za božjo voljo, kaj se vam ne bo zadušila v tem?« je zaklical.

Pepica se je nasmehnila živeje.

»Kaj ne slišiš, oče, kako diha?«

Mojster se je trudil, da bi slišal, toda slišal ni ničesar.

»Čarovnica mala!« je zapretil s prstom nad košem. »Prišla je, še deda ni počakala!«

»To je prav, oče«, je rekla Pepica. »Bilo nas je tu dovolj. Sama bi želela, da bi mi ne bilo treba biti pri tem. Mislim, da doživiš to pri mamici.«

»Za božjo voljo, mamica!« se je spomnil mojster Kondelik. »Moram pogledati k nji.«

Odšel je potihoma iz spalnice in je hitel v prvo nadstropje. Pritisnil je na kljuko, toda vrata niso odnehala. Znotraj se je oglasil zamolkel glas:

»Kdo je to?«

»Jaz, jaz — le odprite...«

Vrata so se odprla in v njih se je pojavila Katinka.

Mojster je hotel iti noter, toda Katinka mu je boječe branila.

»Milostljivi gospod, sedaj ne smete noter, gospa babica je rekla, da ne smem nikogar pustiti.«

»Toda Katinka, saj jaz — — —«

Zdelo se je, kakor se ne bi dal odbiti, toda stal je tu in skoro želel, da ga Katinka popolnoma potisne ven. V tem trenutku so se odprla sobna vrata in gospa Mukšnablova je smuknila ven.

Namesto pozdrava je samo pomignila mojstru z roko, da ne bi niti spregovoril in je rekla hitro Katinki:

»Skočite po gospo hišnico, draga punca, in takoj. Za vsak slučaj.«

Nenavadno resen izraz je počival na njenem obrazu in njen glas tudi ni imel več one sladkosti, kakor drugače.

Mojster Kondelik je izbuljil na matrono oči.

»Kako pa je, gospa?«

»Dobro, dobro, dragi gospod«, je odgovorila matrona. »Toda popoln mir potrebujemo, mir, dragi gospod.«

In kakor bi vendar hotela mojstra potolažiti, se je nasmehnila in rekla:

»Saj po gospoda pridemo, ko bo treba. Včasih je bolje, če so gospodje pred vrati.«

Katinka se je vrnila z gospo hišnico, ki je napravila zelo važen obraz, in mojster Kondelik, za katerega se ni nihče več briga, se je vrnil v drugo nadstropje. Ako bi ga bil kdo vprašal, kaj vidi v najbližji bodočnosti, bi priznal, da mu je, kakor bi stal pred močnim, do neba segajočim gozdom, da niti ne slut, kaj je zadal za njim. Toda ko je stopal po stopnjicah, mu je zelo odleglo. Pepica je bila vesela, da ga ni bilo tu, gospa Mukšnablova pravi, da je bolje, ako ostane pred vrati. Torej ni s svojo zamudo ničesar pokazil — in pravzaprav ni ničesar zakrivil. Od srca se mu je zvalil težek kamen. Zdelo se mu je, kakor bi bil dobil odvezo. Bal se je od vseh strani očitanih — in glej, nihče ga ni pogrešal. Skoro zamalo se mu je zdela, da ni nihče po njem vprašal. In ko je vse to premišljeval, je menil, da morda z Betko vendarle ni tako hudo. Padlo je to nanjo s Pepice, da, nič drugega ne bo za sedaj. Saj ve: ženske takoj dvignejo kriki!

In skoraj popolnoma zadovoljen je stopil zopet k Vejvarovim. Rad bi se malo pogovarjal, da bi prišel zopet v svoj navadni tir, toda Vejvara je hodil po sobi kakor senca, v mehkih šlapah, na njegovem obrazu je še vedno ležal tajen in kakor svareč izraz, da naj nihče ne govori. Tu je vladala tišina kakor v cerkvi, tako da je bilo mojstru Kondeliku skoro tesno. Sedaj, ko je bil prepričan, da ga ne bo nihče pokaral zaradi njegove zamude pri Pokornem, bi rad govoril od srca. In vendar se je nekje v njem, v globočini oglašalo, da še ni vse urejeno. Slednjič ga je začela mučiti misel, da je tu nepotreben, ono znano peto kolo pri vozu. Tukaj pri Vejvarovih gotovo. Najhujše pa je, da ni nikjer doma. Niti tu, niti doma v Ječni ulici.

Sedaj je pristopil k njemu Vejvara.

»Oče, ali boste kaj večerjali?« je zašepetal.

Mojster Kondelik ni vedel, ali naj prizna, da je že davno večerjal, ali naj večerja še enkrat.

»Kaj pa imate, Vejvara?« je vprašal, da bi si pridobil časa za odločitev.

»Nič, oče«, je odgovoril Vejvara. »Ničesar nismo pripravili, mislili smo, da pojdemo kam z vami, ali pa da ostanemo pri vas. Toda Marjanica bi prinesla.«

»Vi še niste jedli?« je vprašal mojster.

»Ne, oče. Kje pa? Saj še lačen nisem, kvečjemu kak košček šunke. Samo ko bi bil za Pepico krožnik dobre juhe. Toda niti za eno žlico je ni ostalo. In če pošljem Marjanico — bogve kaj bi prinesla. Sam pa od Pepice ne morem iti.«

»Dajte mi plisker, Vejvara, skočil bom v Komenskega ulico k Havliku — on je moj stari prijatelj, plizenjska gostilna, tam jo dobim.«

Mojster Kondelik se je dvignil, hitel v predsobo po klobuk in v kuhinjo po posodo.

»Pisker, Marjanica, in kako reno!«

Vejvara mu je branil, toda nič ni pomagalo, mojster je že imel, kar je potreboval in je hitel iz hiše.

Uganil je. Pri Havliku so imeli res juho, ne navadno gostilniško, ampak lastno domačo. Gospod Havlik je tudi veliko dal na jed. Mojster Kondelik je moral samo počakati nanjo doli v gostilni, predno jo je prinesla gospa Havlikova iz tretjega nadstropja in ta odmor je porabil, da je izpil vrček piva iz starega meščanskega pivovara. Dobro pivo so imeli.

Nazaj grede se je vstavil mojster pri mesarju, kupil za Vejvaro šunke — vsled previdnosti malo več — in ni preteklo pol ure, ko se je povrnil k Vejvarovim. Marjanica je zljala juho v drugo posodo, pogrela jo je, raztepla v nji jajce in Kondelik jo je sam nesel Pepici.

»Tu imaš, punca, pokrepčaj se. Ali hočeš malo piva?«

»Jezus, Marija, oče!« je zaklical Vejvara. »Se misliti ni treba na to. Pojutranjem, ali pa še pozneje!«

»Toda midva pošljeva ponj, Vejvara«, je šepetal mojster zetu, ko se je vrnil z njim v obednico. »Danes imajo pri Havliku izborni pivo! Marjanca skoči ponj. Tu imate šunko.«

Od tega trenutka je bil mojster bolj vesel. Ne zato, ker je spraznil novi vrček piva, ampak ker je bilo sedaj zopet kakor doma. Na mizi so stali krožniki, kozarci, Marjanica je prihitela kakor veter, Vejvara je s tekom večerjal. Pokazalo se je, da je kosilo že dobro prebavilo, in mojster Kondelik je gledal nanj z vidnim veseljem.

»Sedaj je tu lepo«, je mrmral k Vejvari. »Še ljubilo se mi ne bo odtod iti, ko se spomnim, kako je tam doli pri nas pusto. Vi ste mi zagodili!«

»Ampak, oče, ostanite tu«, je vabil Vejvara.

»Posteljemo vam v salonu, bodele imeli mir.« In vstal je, da oznaní to ženi. Toda Pepica je globoko dihala — zaspala je.

»Moja zlata žena!« je šepetal Vejvara, ko se je vrnil in zaprl za seboj vrata spalnice. »Ona spi! Saj je to tudi zaslužila!«

»Škoda«, je vzdihnil mojster, »da ne more sedeti z nama. In naša draga mati — moj bog, to bi bilo veselo.«

»Zopet bomo tako sedevali, oče«, je opomnil Vejvara. »Potem nas bo šele okoli mize, le počakajte.«

Mojster Kondelik se je zamislil in je gledal predse. Res, Pri Vejvarovih bodo trije, pri njim tudi trije. Ko se vsi snidejo zopet tam doli v Ječni ulici — — — Čeprav je sedel tu pod lastno streho, pravi njegov dom je bil vendarle v Ječni ulici. Zunaj v predsobi je nekaj zašumelo in takoj potem so se odprla vrata v obednico. Katinka! Plašno je pogledala v sobo, pomignila s kazalcem gospodu Kondeliku in je zašepetala:

»Milostljivi gospod!«

Mojster Kondelik se je stresel, vstal je.

»Kaj je?«

»Pojdite, prosim, doli!«

»Kaj pa je, Katinka?« je ponovil vprašanje.

»Pojdite, prosim, milostljivi gospod, gospa Muknšablova mi je naročila.«

Mojster je imel težke noge, kakor bi bil nanje privezan svinec. Pogledal je neodločno Vejvaro in je rekel proseče:

»Pran, pojdi z menoj...!«

Vejvara je videl, da je treba tustu priti na pomoč. Samo skočil je k vratom spalnice, odprl jih malo, poslušal, in ko je slišal vedno mirno, odmerjeno oddihovanje speče Pepice, je zopet zaprl in zašepetal Katinki:

»Počakajte tu — semkaj sedite in če bi se mlada gospa prebudila, takoj pošljite Marjanico pome.

Šla sta.

Mojstru so se tresla kolena, ko je stopil doli v prazno kuhinjo in še bolj so se mu tresla, ko so se brez šuma in kakor z nevidno roko odprla vrata v sobo. Toda to je bila roka gospe Muknšablove. Stala je že med vrati in njen široki obraz se je sladko smejal gospodu Kondeliku.

Dvignila je kazalec, usta so govorila:

»Pojdite, dragi gospod, pojdite! Vsi čakamo očeta.«

Mojster je vstopil.

»Tako, oče, poljubite mamico, toda samo kakor čebelica cvetlico! No, in tu imate tudi vi hčerko, srečni oče!«

In s temi besedami je dvignila mali vozec pernice in ga pokazala mojstru Kondeliku, ki pa ni videl nič drugega kakor v megli belo stvar, zakaj oči so se mu zalile.

»In tukajle, dragi oče«, gospa Muknšablova je zvišala sedaj glas in je govorila slavnostno, zmagoslavno — »tu imate k hčerki sina, ki ste ga tako želeli!«

Pristopila je hišnica, ki je držala drug vozec in katerega ji je gospa Muknšablova vzela iz rok. Iz pernice — ali bolje povedano iz lahke vajšnice, zakaj druga pernica ni bila takoj pri roki — je kula druga glavica.

»Jezus, Marija!« je zaklical mojster Kondelik.

»Mati! Betka!«

Glas se mu je tresel in se je raztopil. Prvi

dve besedi sta bili izraz osuplosti, toda drugi dve sta se razlili v nehoteč smeh in jecljajoč, radosten jok. —

Useknil se je, obrisal s palcem oči, da bi videl bolj jasno, obrnil se k Vejvari in zaklical:

»France, poglej, jaz imam tudi hčer in sina, sina, sina!«

»Da, da!« je pritrdila gospa Muknšablova, kakor bi bila to njena zasluga. »In kakega sina! Kavalir je kakor oče. Najprej je pustil punčko, in šele potem je prišel sam.«

Gospa Kondelikova je tiho počivala in njene oči so bile celi ta čas uprte samo na soproga Kondelika. In ko je videla njegovo veselje, so se ji zganila ustna in spregovorila je s slabotnim glasom:

»Torej si vesel, stari?«

»Mati, mati!« je rekel Kondelik, kakor bi hotel ženo posvariti in se ji je približal. Toda predno je prišel k postelji, se je naglo obrnil k Vejvari in je zaklical:

»To bo Pepica debelo gledala, kaj?«

(Dalje sledi.)

Muzikant.

Češki spisal Vítěslav Hálek.

I.

Kako ti je bil vesel mladenič — ta Brožkov Janez. Povsod, kamorkoli je prišel — doma, izven doma, povsod ga je bilo polno. Vedno je vedel nekaj povedati, čemur so se morali ljudje smejati, in zato so ga imeli radi. Naj je bil mlad ali star, vsakega je spravil s svojimi šalami v smeh in vendar ni pri tem razžalil nikogar. »Ti je to fleten fant, ta Brožek«, so pravila dekleta. — »Kje si jih le nabere«, so pravili starejši, fantje pa so se kar trgali za njega, tako so ga imeli radi. Pri vsem tem pa ni nikdar ponavljal; kadar je začel kaj pripovedovati, je bilo to vsikdar nekaj novega; če je pa ponavljal, je storil to na vsestransko zahtevo. Ko je odprl usta, so vsi že vedeli, da pride nekaj posebnega. In ljudje se skoro temu niti čudili niso; kajti mislili so, da mora biti tako, ker se baje narode nekateri ljudje že s takim darom. Na vsak način pa je to dar božji, če more človek razveseljevati druge, ne da bi pri tem sam kedaj zaplakal.

Veste-li dalje, kdo je bil Brožkov Janez?

Brožkov Janez je bil muzikant. Ljudje so pravili, da imajo vsi Brožkovi muzikantovsko kri v sebi. Brožkov oče, dedek, pradedek, prapradedek, mogoče tudi praprapradedek — vsi njegovi predniki, na katere se spominjajo še najstarejši ljudje — vsi so bili muzikanti in niti enemu ni padlo v glavo, da bi bil kaj drugega nego muzikant. Vsem se je zdelo, da nobeden ne more biti drugo ko muzikant; oče je učil sina, sin zopet svojega sina in tako je prehajalo muzikantstvo od deda na očeta, od očeta na sina. Kar je znal oče, je vedel tudi sin — in tako se ni nihče čudil, da je postal tudi Janez muzikant. Vendar pa tako navihano, kakor je bil Janez, še ni bil nobeden njegovih prednikov. Vsaki je bil sicer nagajivec in marsikateri hišni oče se jih je rad spominjal, ko je bil še sam plesalec — pa kakor rečeno, takih zbijati kakor Janez, ni znal nobeden izmed njih. Zato so tudi povsod pravili, da je Janez izmed vseh Brožkov najpametnejši.

Pri Brožkovih je od deda pa do sina — komaj da se je kateri narodil in kakor hitro je nehal bečati ter znal vzeti kako stvar v roko, mu kupil oče gosli namesto drugih igrac in predno je začel sin hoditi v šolo, je znal že igrati. Zato se je tudi govorilo, da se narodi Brožkovo dete z goslimi; kajti vsak je prej in boljše igral na gosli, ko pa poznal pismenke.

Tako bi bili skoro pri koncu s povestjo Brožkove rodbine, ker med njimi ni mlajšega kakor je Janez. In z Janezom se hočemo seznaniti malo natančneje.

Brožkova banda, kako so jo povsod imenovali, je znana po vsej okolici in ni bilo svatbe, ni bilo pogreba — kratkomalo nikjer ni bilo godbe, kjer bi ne igrala Brožkova banda. Pa Brožkovi so se znali s svojo godbo tudi postaviti, da jih je bilo veselje poslušati, in Janezov oče se je često ponašal ne samo proti svojemu sinu, da bi vzbudil v njem slavo, ampak tudi napram drugim, da je že mnogokrat igral v gradu in da se knezu godba tako dopada, da da vedno vsakemu godcu po jeden zlat. In splošno se je vedelo, da mora igrati Brožkova banda vsakikrat, kadar pride knez v grad na letovišče.

Brožkovi so bili Bučelovički bandi vedno kakor mi pravimo »za te prve«. Zato so jih povsod imenovali Bučelovička ali samo Brožkova banda, ali pa samo Brožkovi. Kakor je podedoval sin od očeta godbo, tako tudi načelnitvo, in muzikantje se še zmislili niso, da bi si izvolili drugega načelnika, kajti zdelo se jim je, da so samo Brožkovi k temu ustvarjeni, in zato je bilo vse, kar so rekli Brožkovi, kakor sveto in nihče jim ni ugovarjal.

V tistem času, o katerem vam hočem pripovedovati, je bil načelnik Janezov oče, četudi so že muzikantje Janezove nasvete radi upoštevali. Oče sam je rad videl, da je sin istega mišljena kakor on, še rajši pa je videl, da bodo imeli muzikantje po njegovi smrti vsaj enega, ki je vreden biti pri njih »za prvega«.

Lepo življenje so imeli muzikantje. Kako bi se jim tudi pri nas moglo goditi slabo! Kamorkoli so prišli, povsod se je igralo, pijače pa je tudi bilo in

zakaj bi ne bili veseli? Janez je pravil, da ima godbo za zajutrek in večerjo, pri tem pa kazal na starega basarja, ki se mu godba dobro prilega in ki bi bil ravno tako rdeč, ko bi manj pil — in vse to napravi samo godba. Stari basar se je zasmeljal, popravil očali, ki so mu zlezle skoro na konec nosu, popravil si jih, da mu ne padejo v kozarec, in gledal tako dolgo v njega, da je bilo v njem jasno, kakor pred žanjicami pod kozolcem. Očividno, da ta vražji basar vsaj tukaj ni verjel Janezovi besedi. Gotovo! Čim starejši je človek, tem več ve, a tem manj veruje mladim.

Kako je bilo vedno veselo, ko so šli v nedeljo popoldne muzikantje v to ali ono vas. Ljudem se je zdelo, da je dvojni praznik, da — še celo večji nego dvojni praznik. Dekleta so plesala že od ranega jutra, kakor bi stala na ognju, fantje pa so prežvižgali vse znane pesmi, veseleč se novih. Matere so veseleje pogledovale svoje cvetoče hčere, oče pa je mrmral nekaj nerazumljivega in ko ga je mati tolažila, je odgovarjal, da so dekleta le boljše ko fantje, ker vsaj z godbo ne potrebujejo toliko denarja. Za ples so imela dekleta že ves teden skrbi. Naj si vzame novi predpasnik ali krilo brez predpasnika; naj si dene v lase trake, ali lasje lepše stojijo brez trakov; bode-li plesal z njo Marulekov Franček, ali si danes drugo bolj pogleda — brez šale, čuditi se je, da ne osivi človek že v mladosti vsled samih skrbi.

Juhu! Kako so bili veseli do ranega jutra.

In kaj še le deca! Rad se spominjam časov, ko sem še letal z njimi po vasi. Če se nismo smeli ganiti ves teden, zatislil je oče vsako nedeljo eno oko nad našo razposajenostjo, v nedeljo pred godbo pa je zatislil obe.

Deci je v resnici v tem oziru najboljše. Ves dan že igrajo »bando«: Sindelarjev Hanza oponaša Brožka. Bodisi v tem ali onem maršu ali polki spušča take živinske glasove, kakoršnih še ni slišalo človeško uho. In zatislil je oče obe očesi, ni si pa mogel zadelati obeh ušes. Ni torej čudno, ako se je kdo zadril nad nami: »Saprmejšarski divjaki, ne morete biti mirni? Ste kakor bi vas bil obsedel sam ta črni!« V resnici, da smo skoro bili obsedeni s hudičem; ali videti bi nas bili morali, kako smo utihnili, ko je prihajala banda v vas! — Prvi je šel stari Brožek, poleg njega pa Janez, ki je nesel svoje in očetove gosli. Potem je šel klarinetist, za njim pa se je jezil na deco — to se pravi na nas — fagotist, čigar odgovori so povzročevali najrazposajenejši smeh, kakor si ga sploh morete misliti. Nato sta šla »valdhornist« in pozaunist in končno stari basar z »bajsom« na hrbtu. Bajsar je vsak čas trčil ob kamen in očali so mu zlezle na konec nosu, da je moral vsakikrat postati in si jih zopet naravnati. Zato je ostajal tudi vedno daleč vзади.

Ko so prišli muzikantje do gostilne, so se postavili v krog in mi seveda okrog njih. Stari, včasih tudi mladi Brožek je trčil ob gosli in muzikanti so vabili z »galopom« (kvapik) stare in mlade v gostilno. Tudi ti so že kar trumoma stali okrog godcev. Ko je Janez zopet vdaril ob gosli in so godci nehali igrati, gnetli so se stari in mladi kakor za stavo v sobo. Samo mi deca, ki smo med seboj seveda največja gospoda iz cele vasi, smo ostali pod oknom, ker nas je gostilničar takoj napodil, če smo le prag prestopili. (Dalje sledi.)

Dama

92 40-1

ki kaj drži na ohranitev zdrave kože, osobito, ki hoče odstraniti solne pege in zadobiti ter obdržati neko mehko kožo in belo polt, se umiva samo s Steckenpferd-lijemnomlečnim milom (znamka Steckenpferd) od Bergmanna & Co., Dečín (Teschen) n. L. Kos za 80 vin. se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in parfimerijah.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite same izvirne zavoje s z imenom Kathreiner